

MARTTI LUTHER

Lupaus Daavidille (jatkuu)

Hän (Mooses) on siis nähnyt, että seuraavaksi on sijaan tuleva paljon loistavampi pappeus kuin Leevin, joka siunaa sekä Aabrahamia että leeviläisiä, jotka hekin ovat kirouksen alaisia ja tarvitsevat siitä syystä siemenen siunausta siinä kuin muutkin. Tähän yhteyteen hän sitten on sijoittanut Melkisedekin ja pääättelee, että iankaikkinen pappeus on voimassa iankaikkisen siemenen tähden.

Tämä päätelmä oli Daavidille täysin selvä ja helppo, sillä sen edellytykset olivat varmat: Minä kuulun Juudan heimoon, en Leevin, ja minulle luvataan kuningas ja pappi, joka on kaikkien sukukuntien siunaus. Siispä kaikki, mitä Mooses on säätänyt Leevin heimosta, on vain tulevaisuuden varjoa, koska jo paljon ennen tuota säättämystä on luvattu todellinen siunaaja.

Samoin silloin, kun Jumala lausui Moosekselle 2. Mooseksen kirjan 25. luvussa: “Katso, että teet ne sen kaavan mukaan, joka sinulle niistä vuorella näytettiin”, hän ei turhaan niin tarkoin ajatellut häntä kehoitettavan tuosta vertauskuvasta eli perikuvasta, ja ajatteli, että Mooseksella on ollut silmiensä edessä ja näkyvissään tuleva Kristuksen kautta saatava siunaus. Onhan Mooses tulevaa Kristusta edeltävä varjo ja kuva. Siispä todellinen pap-

peus on ollut olemassa heti maailman alusta alkaen, sen jälkeen selvemmin Aabrahamille luvattuna.

Tähän tapaan Daavid ja muut profeetat ovat huolellisesti tutkineet ja punninneet tätä lausetta. Siitä johtuen he myös ovat oikein ja hyvällä menestyksellä kyenneet tulkitsemaan Moosesista. Sillä niin on, etteivät lain vanhurskaus ja teot pääse kirouksesta, vaan ainoastaan se, että uskomme ja täysin luottavaisesti otamme omaksemme papin, joka on Aabrahamille luvattu. - - -

Tämän johdosta Daavid sanoo, että on tuleva toinen, nimittäin iankaikkinen siunaaja, jonka valtakunnalla ei ole loppua. Ilmaiseehan Mooseskin kaikkine säädöksineen peitetysti, että kaikki viittaa Daavidin huoneeseen.

Tästä syystä profeetat ja kaikki pyhät ennen Kristusta niin monesti ja tuskaisesti huutavat: Tule, Herra. He ikävöitsivät sen Aabrahamin ja Daavidin siemenestä lähtevän valon näkemistä, jota kaikki hurskaat uudessa liitossa Jumalan suuresta laupeudesta saavat nauttia.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna 2005, s. 341-342. Suomennos Heikki Koskenniemi. Otsikko toimituksen.

Herra on lähellä

Vuoden vaihtuminen muistuttaa meitä siitä, että tämä aika ja maailma eivät pysy ikuisesti. Nyt laskemme vuosia, totuttelemme uuteen vuosilukuun ja teemme asioita, jotka liittyvät vuoden päättymiseen ja uuden alkamiseen. Kerran, Vapahtajan palatessa, ei kuitenkaan enää lasketa vuosia. Tätä odotamme Jumalan sanan mukaan: "Herra on lähellä." (Fil. 4:5)

Kun apostoli puhui siitä, että Herra on lähellä, hän sanoi myös: "Iloitkaa aina Herrassa." (Fil. 4:4) Ilo Herrassa on iloa sillä perusteella, mitä Jeesus on tehnyt ja tekee meidän autuudeksemme. Raamattu kertoo monista, jotka iloitsivat Herrassa. Maallisessa mielessä he olivat hyvin monenlaisia. Heidän joukossaan oli miehiä, naisia, rikkaita, köyhiä, terveitä, sairaita, sellaisia, joilla oli vuosikymmeniä elämää jäljellä ja sellaisia, jotka aivan pian siirtyivät pois tästä elämästä. Oli sellaisia, joilla oli hyvä nimi ja maine ihmisten silmissä. Oli sellaisia, jotka joutuivat häpeämään toisten edessä tekojensa tähden. Ilo Herrassa tarkoitti kaikkien osalta sitä, että he uskoivat syntien anteeksiantamukseen Jeesuksen tähden. Tässä ei ollut mitään eroa. Kun he turvasivat syntien anteeksi-antamuksen sanaan, heillä oli ilo Herrassa. Tämä sama ilo on sinulla, kun Jumalan edessä turvaat syntien anteeksiantamukseen Jeesuksen tähden.

Ilo Herrassa merkitsee iloa myös viimeisen päivän edessä. Se, että Herra on lähellä, on riemun asia. Saat muuttaa uskosta näkemiseen perille taivaan kotiin. Toteutuu se, että Jeesus vie sinut sinne, missä hän on. Kun Herran armo on ilosi, on myös hänen paluunsa ilo. Siksi voit iloita aina Herrassa, siis sekä nyt että perillä taivaan kirkkaudessa.

Apostoli opettaa meitä Herran paluuta odottavia näin: “Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon.” (Fil. 4:5) Uskon ja epäuskon tais-telu on täällä kova. Näin oli myös Kristuksen maanpäällisen elämän aika-na. Opetuslapset erehtyivät välistä luulemaan, että evankeliumin asiaa voi-taisiin edistää maallisin keinoin. Jumalan seurakunta ei sodi lihallisilla aseilla vaan sanalla. Sana tulee tuoda lempeästi kaikkien ihmisten tietoon. Sekavana aikana tulee teroittaa tarkoin sitä, että evankeliumi, syntien anteeksiantamus on Jumalan sanan pääoppi ja myös ainoa tie autuuteen. Herra kehottaa meitä tämän mukaisesti olemaan lempeitä toisia kohtaan.

Apostoli Paavali oli esimerkki lempeydestä. Hän oli juutalaisille juuta-lainen ja kreikkalaisille kreikkalainen. Niissä asioissa, joissa kyse ei ollut opista, hän saattoi toimia monella tavalla. Rakkaus on mukautuvainen, se ei etsi omaansa vaan toisen parasta. Opin ja uskon tunnustuksen alalla on pysyttävä lujana ja tarvittaessa selvästi tehtävä ero oikean ja väärän opin välille. Mutta tämäkin on tarpeen tehdä lempeästi ja osoittaen, että Juma-lan armo on opin pääkohta.

Apostoli kehotti vielä uskovia: “Älkää mistään murehtiko, vaan kaikes-sa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Juma-lalle tietäväksi.” (Fil. 4:6)

Viimeisen päivän lähestyessä tapahtuu suuria koetuksia. On maallista vaivaa, lankeemuksia ja murheita. Kuitenkin Jumala antaa myös maallista iloa perhe-elämässä, opiskelussa, työssä ja kaikissa oikeissa maallisen elä-män asioissa. Jumalan armon ja siunauksen tähden ei tarvitse jäädä mur-heen valtaan. Viimeisenä päivänä pääsemme maallisten murheiden ja ilojen keskeltä perille autuuteen. Jumalan armon tähden on meille oikea peruste kiittää häntä koetustenkin keskellä ja iloiten saattaa kaikki tar-peemme hänen tietoonsa. Näin säilytämme Jumalan rauhan ja omistamme Kristuksen tähden iankaikkisen elämän varman toivon.

Kimmo Närhi

Armovalinnasta

Mainitsimme edellä armovalinnan uskonkohdan. Jos meidän on lyhyesti ilmaistava kantamme tähän opinkohtaan, niin sanomme: Torjumme kaikki vanhat ja uudet harhat, joilla jollakin tavoin, karkeasti tai hienosti, kielletään yleinen armo tai vapaa armo.

Ensiksikin olemme vastakohtana kaikille, jotka kieltävät Jumalan yleisen armon tai sitä kaventavat. Opetamme, ettei ole olemassa mitään ennaltamääräämistä kadotukseen, ei niin, että Jumala olisi alun perin luonut osan ihmisiä kadotettaviksi, eikä niin, että Jumala olisi armollaan ohittanut osan ihmisiä. Emme tee eroa heikon yleisen armon ja vahvan käännättävän armon välillä, joista edellinen liittyisi kaikkiin ihmisiin ja jälkimmäinen vain pelastuviin. Olemme sen sijaan sitä mieltä, että kadotukseen joutuvien osaksi tuleva armo on voimansa ja tarkoituksensa puolesta käännättävä armo. Edelleen opetamme: On olemassa paatumusta, mutta Raamatusta tiedämme, että paatumus tulee vain silloin rangaistukseksi, kun asetutaan vastustamaan itsepintaisesti Jumalan armoa. Niinpä paatumus on osoitus siitä, että Jumalan yleinen armo on vakavasti tarkoitettu. Tosin edelleen näemme, ettei monilla ihmisillä ole evankeliumin saarnaa vielä meidänkään aikanamme. Mutta sekään ei saa meitä asettamaan epäilyn alaiseksi Jumalan yleistä vakavaksi tarkoitettua armoa. Raamattu, joka to-

distaa meille, että Jumala haluaa kaikkien ihmisten pelastuvan ja tulevan tuntemaan totuuden – Raamattu on meille selvempi kuin historia, jonka teitä Jumala ei ole meille paljastanut. Odotamme iankaikkisessa elämässä pääsevämme käsittämään, kuinka Jumala yhtä vakavasti halusi tehdä autuaksi ilman hänen sanaansa elävät pakanat, kuten Afrikan sydämessä elävät, kuin ne ihmiset, jotka elävät siellä, missä evankeliumi kaikuu. Toistaiseksi uskomme sen Jumalan huomaan hänen sanaansa luottaen. Me haluamme pysyä erossa sellaisesta teologiasta, joka haluaa luottaa Jumalaan ja hänen sanaansa vain siihen määrään asti kuin he voivat osoittaa sen olevan oikeassa ja totta. Lyhyesti sanottuna, me uskomme, ettei kukaan joudu kadotukseen Jumalan armon puutteesta. Ei ole olemassa ennalta määräämistä kadotukseen, emmekä me sitä opeta. Jumalan armo Kristuksessa on meille yleinen ja vakava armo. Että meitä syytetään partikularismista (että armo olisi tarkoitettu vain osalle ihmisiä) opissa Jumalan armosta, on valheen isän työtä.

On kuitenkin olemassa eräs määräämys eli iankaikkinen valinta autuuteen, ja sitä me opetamme. Niin syvä hiljaisuus kuin Raamatussa vallitseekin sen suhteen, mitä valintaan iankaikkiseen kadotukseen tulee, yhtä selvästi siinä todistetaan valinnasta iankaikkiseen elämään. Pelastustietä kos-

kevasta opista tiedämme jo, ettei ihmisiä, niin paljon kuin heitä kääntyy ja pelastuu, johdeta pelastuksen tielle minkään heidän taholtaan tulevan ansi-
on nojalla, vaan yksinomaan armosta Kristuksen tähden. Sama koskee heidän säilymistään pelastuksen tiellä. Tähän Pyhä Raamattu liittää vielä sen ilmoituksen, että Jumala on päättänyt tehdä jo iankaikkisuudessa jokaiselle yksittäiselle pelastuvalle sen, minkä hän toteuttaa hänelle ajassa. Tämä on valinta eli ennalta määrääminen autuuteen. Pyhä Raamattu perustaa pelastuvien kutsumisen, kääntymisen, vanhurskauttamisen, pyhityksen ja uskossa säilymisen heidän iankaikkiselle valitsemukselleen kaikissa näissä kohdissa. Tämän havaitsemiseksi pitää vain kuulla Raamatun yksinkertaisia, selviä sanoja. Niinpä esimerkiksi apostoli Paavali ylistää Ef. 1:3:ssa armoa, joka on tullut ajassa Jumalan lasten osaksi: “Ylistetty olkoon meidän Her-

ramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa” ja lisää sitten, jakeissa 4–5: “Niin kuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat hänen edessään, rakkaudessa, edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuusion mukaan.” 2 Tim. 1:9 kerskaa apostoli kaikkien Jumalan lasten nimessä Jumalasta: “Hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella”, ja lisää: “ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja.” Yksimielisyyden ohje ilmaisee tämän tunnetusti seuraavasti: “Jumala on pitänyt niin tärkeänä jokaisen kristityn kääntymistä, vanhurskautta ja autuutta ja huoleh-

tinut siitä niin uskollisesti, että hän ‘ennen maailman perustamista’ piti siitä neuvoa ja määräsi ‘oman aivoitukseensa mukaan’, miten hän minut siihen saattaa ja siinä säilyttää.” (Solida Declaratio, XI, 45, GA, s. 1077.) Tämä on Jumalan lasten iankaikkinen valitus autuuteen!

Mitä Jumala nyt näki ihmisessä selaista, mikä sai hänet tekemään valinnan autuuteen? Ei mitään! Kuten Raamattu nimenomaan selittää: “Ei meidän tekojemme mukaan” – ei siis myöskään meidän hyvän “suhtautumisemme” mukaan – “vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja.” Sen tähden myös tunnustuksemme sanoo iankaikkinen valinnan opinkohdasta, että se “aivan voimallisesti” vahvistaa sen opinkohdan, että “tulemme vanhurskaiksi ja pelastumme ilman mitään omia tekojamme ja ansioitamme sulasta armosta yksin Kristuksen tähden” (SD, XI, 43).

Jatkuvat syytelyt, että me tällä opillamme, että Jumala autuuteen valitessaan ei nähnyt ihmisessä mitään, pystyttäisimme valituille toisen pelastustien, johtuvat siitä, että vastapuolen taholta on hylätty vanha kristillinen pelastustie oppisa. Se, joka joko opettaa, että ihmisen pelastus viime kädessä riippuisi hänen omasta vapaasta ratkaisustaan, tai se, joka sanoo, ettei ihmisen pelastus ja kääntymys riipu yksinomaan Jumalan armosta, vaan tietyltä kannalta myös ihmisen suhtautumisesta, on todellakin loitontunut niin kauaksi kristillisestä pelastustiestä, että kun toiset sitä opettavat, se on hänelle aivan vierasta ja uutta. Me

taas olemme omasta puolestamme aivan varmoja Raamatun nojalla siitä, että olemme opettaessamme, ettei Jumala ole nähnyt iankaikkiseen autuuteen valitessaan mitään ihmisessä, kristillisellä pelastustiellä, kun taas vastustajamme rakentavat paavilaiselle alueelle. Me emme halua milloinkaan – Jumala antakoon siihen armonsa – muuttaa sille alueelle. Se on todella keho asuinpaikka kurjalle syntiselle. Sitä vastoin tunnustamme tunnustuksemme kanssa tätä synergististä sukukuntaa silmällä pitäen myös opis valitsemuksesta: “Vilpillinen ja väärä on siis se opetus, ettei yksin Jumalan laupeus ja Kristuksen kaikkeinpyhin ansio, vaan jokin meissäkin olisi sinä aiheena, jonka tähden Jumala muka olisi valinnut iankaikkiseen elämään” (SD XI,88. TK 1948, 567s.).

Olemme hyvinkin tietoisia siitä, että tässä monet kysymykset pysyvät ihmisjärjelle ratkaisemattomina, nimenomaan myös kysymys: “Miksi toiset ennen toisia, koska kaikki ovat luonnostaan yhtä turmeltuneita ja yhtä syyllisiä?” Jumalan seurakunnan tehtävänä ei ole kuitenkaan tyydyttää hengellisissä asioissa täysin sokeata ihmisjärkeä, vaan pelastaa Jumalan ilmoitusta julistamalla syntisiä. Jumalan ilmoitus ulottuu, kuten tunnustuksemmekin todistaa, vain tähän asti: “Turmiosi, Israel, on omaa syytäsi, mutta se, että saat avun, on sulaa armoani” (SD, XI,62. Vrt. Hoos. 13:9). Tässä kaikki kristilliset tarpeet tyydyttävässä oppisa haluamme pysyä.

Franz Pieper, kirjasta Unsere Stellung in Lehre und Praxis, St. Louis, Mo. 1896. Suom. MS.

Georg Stoeckhardt

Karl Georg Stoeckhardt syntyi 17.2.1842 Chemnitzissä Saksissa vanhasta pappissuvusta. Hän opiskeli teologiaa Erlangenissa ja suoritti teologian lisensiaattitutkinnon Leipzigissa. Kun hänet kutsuttiin maakirkon pastoriksi Planitziin Saksiin, taka-ajatuksena oli estää siellä vapaan luterilaisen kirkon kasvua. Stoeckhardt tutustui siellä vapaan luterilaisen seurakunnan pastoriin Friedrich Ruhlandiin ja sai käsiinsä myös Missourisynodin julkaisemaa kirjallisuutta. Stoeckhardt taisteli kirkkonsa opillista välinpitämättömyyttä vastaan. Pastorit eivät saaneet evätä ehtoollista katumattomilta syntisiltä. Harhaopettajien sallittiin pysyvän virassa. Taisteluun osallistui 181 pastoria, joista vain kaksi kävi taistelun loppuun; Stoeckhardt oli näistä toinen. Hänet pidätettiin viran hoidosta, jolloin hän erosi virasta. Hän liittyi Saksin Vapaaseen ev.lut. kirkkoon. 18 perhettä hänen siihenastisista seurakuntalaisistaan tuli mukaan. Hän perusti pastori Ruhlandin kanssa Freikirche –lehden. Kun hän kirjoitti siinä entisen kirkkonsa luopumuksesta, häntä odotti asiasta oikeuskäsittely. Hän sai kuitenkin kutsun St. Louisin seurakunnan pastoriksi Yhdysvaltoihin. Hän ei jäänyt odottamaan oikeuskäsittelyä, vaan siirtyi

Amerikkaan vuonna 1878. Kotimaasaan hänet tuomittiin vuonna 1879 kahdeksaksi kuukaudeksi vankilaan. Hän säästyivät tuomion kärsimiseltä, kun ei enää asunut kotimaassaan. Hän kävi sen jälkeen tuomion estämättä kahdesti kotimaassaan (1891 ja 1909). Vuodesta 1879 hän luennoi Vanhan ja Uuden testamentin eksegetiikkaa St. Louisin teologisessa korkeakoulussa. Professorina hän oli vuodesta 1887. Hän on kirjoittanut useita Raamatun selitysteoksia (Valittuja psalmeja, Jes. 1–12, Room., Ef., 1 Piet.), Vanhan testamentin historian, Uuden testamentin historian sekä useita lehtiartikkeleita. Eräitä hänen luentojaan on muistiinpanoista käännetty saksasta englanniksi ja julkaistu (mm. luentoja Ilmestyskirjasta). Stoeckhardt käytti saksaa toiminnassaan. Hän puhui sujuvasti myös klassista latinaa. Stoeckhardt kuoli 9.1.1913. – MS

Ennustus ja täyttymys

Ennustus ja täyttymys suhtautuvat toisiinsa samoin kuin Vanha ja Uusi testamentti toisiinsa. Vanha testamentti sisältää ennustuksen, Uusi testamentti täyttymyksen. Eivät vain Israelin Profeetat¹ ennustaneet, vaan myös Moosesen laki, kuten koko leeviläinen jumalanpalvelus, oli varjo tulevasta. Uusi testamentti todistaa, että Mooses ja Profeetat ovat täytyneet. Vanhan testamentin ennustuksen A ja O, sen sisältö on, tuleva Kristus. Joh. 5:39: "Tutkikaa kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta." Apostolit ilmaisevat kirjoituksissaan, että Jeesus Kristus on tullut maailmaan.

Ennustus oli tarkoitettu ensiksi lähinnä Israelin kansalle. Se oli se valo, joka lohdutti ja ilahdutti Vanhan liiton uskovia. Me katselemme nyt Uuden testamentin kirkkaampaa, täyttä päivää. Kuulemme äänen: "Tänä päivänä on tämä ennustus käynyt toteen teidän korvienne kuullen." Me otamme vaarin Apostolien julistuksesta, että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, että hänet haudattiin ja että hän nousi kuolleista kolmantena päivänä. Ne suuret Jumalan teot, joilla pelastuksemme lepää ja joista Vanha testamentti on edeltä todistanut, ovat nyt tapahtuneet. Lunastustyö on loppuun suoritettu. Israelilla oli ennustus, kristikunnalla on evankeliumissa, Apostolien kirjoituksissa täyttymys. Kuitenkaan sitä suhdetta, mikä kristityillä on Israeliin, etuisuuttamme, joka meillä

on Vanhan liiton kansaan verrattuna – puhumme nyt tietysti vain asemastamme Kristus-todistukseen nähden – ei luonnehdita täydellisesti eikä oikein, jos siihen ei lisätä mitään. Ei niin, asiainlaita on näin: Israelilla oli ennustus, meillä on molemmat yhdessä, sekä ennustus että täyttymys. Vanha testamentti on aivan samoin kuin Uusi testamentti meidän omaisuuttamme. Profeetat, jotka ennustivat Kristuksen kärsimyksistä ja kunniaista, ovat siten palvelleet myös juuri meitä, kuten pyhä Pietari sen esittää 1 Piet. 1:10–12: "Sitä pelastusta ovat etsineet ja tutkineet Profeetat, jotka ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta, ovat tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi, edeltäpäin todistaessaan Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniaista. Ja heille, koska he eivät palvelleet itseänsä, vaan teitä, ilmoitettiin se, mikä nyt on teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistaneet; ja siihen enkelitkin halajavat katsahtaa." Meillä on nyt parempi, täydellisempi ymmärrys ennustuksesta kuin Israelilla. Uuden testamentin valossa pääsemme tuntemaan kokonaan Vanhan testamentin ennustuksen syvällisen sisällön. Vanhan testamentin uskovat ammensivat ennustuksesta niin paljon valoa ja tietoa kuin heille oli tarpeen uskoa ja pelastusta varten. He katselivat uskossa tulevaa Kristus-

ta. He tunsivat hänen alennuksensa ja korotuksensa ja ymmärsivät omaan määräänsä asti, miksi hänen täytyi mennä kirkkauteensa kärsimyksen kautta, koska hänen piti lunastaa Israel kaikista sen synneistä. Mutta ennustuksen toteutumisen lähempi laatu ja tapa olivat heiltä salassa. Suurta historiaa ei ollut vielä kirjoitettu. Lapsonen seimessä, ristiinnaulittu Kristus, Ylösnoussut ei ollut vielä heillä niin selväpiirteisenä kuin se nyt on meillä silmiemme edessä. Kuitenkin Pyhä Henki oli Profeettojen kautta edeltä julistanut kristillisapostolisen tunnustuksen suuret asiat: sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin ja nousi ylös kuolleista kolmantena päivänä. Jesajan luvuissa 7 ja 9 on kuvattu Immanuelin ihmeellinen sikiäminen ja syntymä, Jesaja 53:ssa ja Ps. 22:ssa Lunastajan ristinkärsimys ja -kuolema, Ps. 16:ssa hänen ylösnousemuksensa, ja nimenomaan tarkasti, yksityiskohtia myöten. Kun me nyt luemme ennustuksia, meidän on mahdotonta erkautua siitä historiasta, jonka tunnemme evankeliumeista. Näemme myös ennustuksessa Jeesuksen seimen ja ristin. Juuri siten olemme käsittäneet ennustuksen varsinaisen, todellisen merkityksen. Kun Pyhä Henki Profeettojen välityksellä julisti ja kirjoitutti ennustuksen Kristuksesta, hänellä oli silmien edessä Uuden testamentin historia ja evankeliumeista tunnetut historialliset olosuhteet. Siihen tähtäsi hänen ennustuksensa, sen mukaan hän mitoitti sanansa ja ilmaisunsa. Nyt kaikki sanat ovat selviä ja ymmärrettäviä. Israelilla sitä vastoin ei vielä ollut, koska tapah-

umat eivät olleet tapahtuneet eikä ennustus ollut vielä täyttynyt, niin kirkasta ja laajaa käsitystä Kristuksen elämästä ja lunastustyöstä. Pietari todistaa kirjeessään nimenomaan, että Vanhan testamentin uskovat, niin itse Profeetat, etsivät ja tutkivat sen lähempää laatua, mitä Henki oli ennustanut Kristuksen kärsimyksestä ja kirkkaudesta, pääsemättä sitä juurta jaksain pohtimaan, ja että evankelistojen julistuksen kautta meille ovat vasta nyt Profeettojen sanat täysin avatut (1 Piet. 1:10–12).

Meille kuluvat siis molemmat, sekä ennustus että täyttymys. Uudessa testamentissa meillä on samalla avain Vanhan testamentin syvyyksiin ja salaisuuksiin. Sekä Profeettojen että Apostolien kirjoituksista säteilee nyt meille sama valo, jonka jokainen kristitty voi nähdä ja käsittää. Mikä armo onkaan meitä kohdannut! Miten meidän pitäisikään pyrkiä tekemään parhaamme, että omistaisimme omaksemme Raamatun ja nimenomaan koko Raamatun, Vanhan ja Uuden testamentin, Profeetat ja Apostolit, teroittaisimme sitä mieliimme ja saattaisimme sen myös seurakuntiemme hyödynnettäväksi!

Koskapa meillä ovat kummatkin, ennustus ja täyttymys, meidän on nyt tarkasti pidettävä ne vieretysten ja arvioitava toista toisella. Ennustuksen ja täyttymyksen keskinäinen vertailu on suuresti eduksi uskollemme. Profeettojen ja Apostolien kaksinkertainen todistus tekee suuret pelastusteot, joille uskomme perustuu, sitä kirkkaammiksi ja varmemmiksi. Sen vuoksi apostoli Paavali, kun hän muistuttaa korinttolaisia apostolisesta

julistuksestaan, vetoaa vahvistaakseen heidän uskoaan myös Vanhan testamentin Kirjoitusten todistukseen. Hän sanoo kerran saaneensa Kristukselta sen, minkä hän on antanut korinttolaisille, nimittäin että Kristus kuoli, haudattiin ja nousi ylös kuolleista, mutta liittää siihen ”*Kirjoitusten mukaan*”, 1 Kor. 15:3–4. Ennustusta ja täyttymystä vertaamalla vahvistumme erityisesti siinä varmuudessa, että Raamattu on Jumalan sana. Profeettojen ennustus, joka vuosisatojen ja vuosituhanten perästä on täyttynyt kirjaimellisesti yksityiskohtia myöten, ei todellakaan ole peräisin Profeettojen omasta hengestä ja tahdosta, vaan Jumalan pyhät ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen vaikutuksesta. Jumala sai täyttymyksen aikaan ja kirjoitutti täyttymyksen ikuisiksi muistoksi Uuden testamentin kirjoituksiin. Se, että Uusi testamentti on niin täydellisessä sopusoinnussa Vanhan testamentin kanssa, niin että vastine peittää tarkasti esikuvansa ja ruumis varjonsa, se ei todellakaan johdu sattumasta, inhimillisestä laskelmoinnista, vaan se osoittaa varsinaiseen kertojaan (*summus auctor*²), Pyhään Henkeen.

Läheskään kaikkia Vanhan testamentin ennustuksia ei ole Uudessa testamentissa erityisesti selitetty. Siihen ei ollut myöskään tarvetta. On niin monia Profeettojen lausumia, jotka itessään ovat selviä ja ymmärrettäviä, varsinkin meille, joilla on Uuden testamentin valo. Meillä ei ole esimerkiksi tunnettua Jes. 9:6:n profetiaa ”Lapsi on meille syntynyt, Poika on meille annettu” missään Uudessa testamentissa nimenomaisesti lainattu tai selitetty. Kuka kristitty olisi koskaan epäillyt,

ketä tällä lapsella, ketä tällä pojalla tarcoitetaan, miten ja kenessä tämä ennustus on toteutunut. Myös jo uskova israelilainen tunnisti tästä kirkkaasta peilistä Immanuel lapsen. Eroa tässä ei ole myöskään sillä, onko ennustus puettu varsinaiseen vai kuvalliseen asuun. Profeettojen kuvakieli saa useimmiten selityksensä puheen yhteydestä. Kun esimerkiksi Jesaja mainitussa yhteydessä puhuu siitä, että kaikki sodan pauhu ja verellä tahratut vai-pat poltetaan ja tulella kulutetaan, Jes. 9:4, niin hän epäilemättä kuvaa siten Messiaan valtakunnan rauhantilaa.

Toisaalta Uudessa testamentissa on lainattu ja selitetty hyvin monia Profeettojen sanoja. Vanhan testamentin valo ja Uuden testamentin valo yhtyvät siinä yhdeksi valovirraksi. Nämä Vanhan testamentin sitaattit Uudessa testamentissa ovat erityisestä merkityksestä ennustuksen ymmärtämisessä, täyttymyksen ymmärtämisessä ja yleensä Raamatun ymmärtämisessä. Vanhastaan Raamatun selittäjät ovat kiinnittäneet huomiota ja erityistä tarkkaavaisuutta näihin raamatunkohtiin. Varsinkin uudempaan aikaan niitä on paljon tutkittu.

Modernit kriitikot ovat kokeilleet taitojaan näihin vanhatestamentillisiin sitaatteihin, joita tapaamme evankeliumeissa ja Apostolien kirjeissä. Sekä uudemmat että vanhemmat rationalistit ovat pyrkineet osoittamaan kantansa sen avulla oikeaksi. Rationalistiset raamatunselittäjät kieltävät inspiraation ja ilmoituksen, kieltävät Jumalan sanan, kieltävät elävän, persoonallisen Jumalan, sen Jumalan, joka vapaasta päätöksestään on ilmoittanut itsensä ihmisille, miten ja milloin tahtoo, sen Jumalan, joka tekee ihmei-

tä, ja joka kaikkivaltiaalla kädellään ohjaa ihmisten kohtaloita ja puuttuu historian kulkuun. Niinpä rationalisteille ilmoitus on vain ihmishengen tuote. Tämän rationalistisen käsityksen mukaan Profeetat olisivat eläneet hyvinä patriotteina kansan historiassa ja halunneet innostaa sitä hyviin tekoihin onnellista tulevaisuutta peilaten. He olisivat ottaneet historiasta aineistoa ennustuksilleen ja yhdistäneet ja konstruineet Israelin tulevaisuuden menneisyyden tapahtumista ja aikansa olosuhteista sekoittamalla niihin samalla omia hurskaita toiveitaan. Monet Profeettojen ennustuksista olisivat nyt osoittautuneet jälkikäteen tehdyiksi ennustuksiksi (*vaticinia post eventum*), valheeksi ja petokseksi. Toiset tulevaisuusideat olisivat tosiaan kummunneet näiden henkevien miesten aivoista, ja monasti he olisivat olleet niin onnekkaita, että lähitulevaisuus vahvisti heidän todennäköisyyslaskelmaansa. Mutta iso osa heidän ennustuksistaan ja juuri ns. messiaaniset ennustukset olisivat olleet vain kaunista mielikuvitusta ja sellaisina muka pysyivät. Niin, Kristuksen ja Apostolien historia olisi sitten osoittanut, että kaikki oli aivan toisin kuin mitä israelilaiset ja nimenomaan myös Profeetat olivat odottaneet. Ja juuri vanhatestamentillisiä sitaatteja Uudessa testamentissa käytettäisiinkin todistusaineistona osoittamaan ennustuksen ja täyttymyksen välistä ristiriitaa.

Aikamme niin sanotut ilmoituksen uskovat selittäjät ovat samoin tuoneet nähtäväksi kouluviisautensa juuri näiden raamatunkohtien käsittelyssä. Tällä nimenomaisella alueella he tekevät myönnytyksiä epäuskolle ja

katsovat Raamatussa olevan erehdyksiä. He antavat periksi siinä, että esimerkiksi Paavali olisi siteerannut usein virheellisesti Raamattua ja tulkinnut sitä väärin. Tosin he kokonaisuudessaan haluavat jättää totuutena voimaan Apostolien todistuksen Profeettojen täyttymisestä. Mutta vain heidän tarkoittamassaan merkityksessä. Heidän mielestään vanhatestamentillisen ennustuksen totuus lepää pyhän historian tyypillisen (esikuvallisen) luonteen varassa. Ennustus myös tämän modernin tyypillisen käsityksen mukaan on historian heijaste. Profeetat olisivat pohtineet kansansa historiaa, menneisyyttä ja nykyisyyttä, ja pohdintansa tuloksena tunnistanee ne historiankehityksen yleiset säännöt ja lait, jotka määräävät myös tulevaisuutta. Edeltävän ajan tapahtumista he olisivat päättelleet vastaavia tulevaisuuden tapahtumia. Heidän terävä katseensa olisi nähnyt niiden tarkoitusperien läpi, joita Jumalalla olisi ollut kansalleen. Eräs Profeetoilla esiintyvä edeltä annettu julistus on esimerkiksi se, että Jumala vie kansansa karkotukseen. Sen historiallisena perustana tämän modernin kritiikin mukaan olisi Israelin lunastus Egyptistä ja vastaavat Jumalan pelastusteot. Siitä Profeetat olisivat ammentaneet tulevaisuutta varten uuden ahdingon ollessa näköpiirissä toivon, että Jumala uudestaan tulisi vapauttamaan kansansa ja tekemään oikealla käsivarrellaan ihmeitä sen vihollisille. Tämä on toistuva episodi Jumalan kansan historiassa: vankeus ja vapautus vankeudesta. Ja tämä episodi peilautuisi takaisin kyseisistä ennustuksista. Ne teologit, joista nyt puhumme, tunnustavat tässä jumalalli-

sen tekijän. He ovat pohjimmiltaan supranaturalisteja, Jumalan käsi olisi aiheuttanut tämän historian aaltoilun. Ja Jumalan Henki olisi ollut se, joka olisi ilmoittanut Profeteoille Jumalan muovaaman historian perusajatukset ja lisännyt heidän luonnollista käsityskykyänsä. Tämän mukaan siis historia sisältäisi ennustuksen. Israelin historia

olisi läpeensä typosta³, myöhempien vastaavien tapahtumien esikuvaa ja esinäytöstä. Ennustuksen sana olisi vain historian tulkintaa tai historian abstraktiota. Niin olisi pohjimmiltaan olemassa vain epäsuoraa ennustusta. Ja kun kautta kaikkien pyhän historian vaihteitten samat ja vastaavat tapahtumat aina palaavat ja aikaisempi tapah-

tuma ennakoi aina seuraavaa, niin ennustus muuttuu askel askeleelta täyttymykseksi ja tämä täyttymys on taas saman tapahtuman myöhemmän toisinnon ennustus. Niin ennustuksella on moninkertainen täyttymys. Niinpä esimerkiksi historiasta otettu ennustus Israelin karkotuksesta palaamisesta olisi täyttynyt ensi kerran, kun Joosua ja Serubbaabel toivat Israelin Baabelista takaisin; toiseksi siinä lunastuksessa, joka tapahtui Jeesuksessa Kristuksessa; kolmanneksi se tulisi täyttymään, kun Israel lopunaikana kääntyisi; neljäs ja viimeinen täyttymys tapahtuisi Herran paluussa viimeisenä päivänä, mikä olisi lopullinen lunastus. Uuden testamentin historia on tästä käsityksestä johtuen vain Vanhan testamentin historian jatkoa ja sen tavoin sekä täyttymystä että ennustusta. Jokaisella Profeetan sanalla on sen mukaan useampi merkitys. Sitä halutaan nimittää ennustuksen yhdistelmäluonteeksi. Ja kun Uudessa testamentissa puhutaan vanhatestamentillisen ennustuksen täyttymyksestä, se olisi suhteellisessa määrin oikein. Se olisi eräs monista täyttymyksistä. Tämä ennustus olisi täyttynyt aikaisemmin jo usein ja olisi vielä täytyvä useasti. Niin sanotut uskovat kriitikot näkevät paljon vaivaa osoittaakseen, missä määrin, missä merkityksessä, missä rajoitetussa mitassa kyseinen Profeetan sana on täyttynyt Uudessa testamentissa ilmaistussa tapahtumassa, ettei kyseinen uusitamentillinen tapahtuma millään muotoa ehdottomasti peittäisi vastaavaa ennustusta ja ettei ennustuksen merkitystä olisi läheskään kerrotulla täyttymyksellä ammennettu tyhjiin.

Hylkäämme periaatteessa sekä rationalistisen että edellä lyhyesti luonnehditun modernin supranaturalistisen käsityksen ennustuksesta. Me seuraamme ylipäätään toisia Raamatun selityspäätteitä. Uskomme ilmoitukseen ja inspiraatioon sanan tiukimassa merkityksessä. Emme rajoita inspiraatiota Pyhän Hengen armolliseen apuun, joka olisi auttanut Profeettoja näiden itse tutkiessa ja miettiessä, varsinkin kun he mietiskelivät Jumalan muovaamaa historiaa. Uskomme, että Jumala antoi Profeetoille suoraan katseltavaksi tulevia asioita ja erityisesti uusitamentillisen pelastuksen ja että Pyhä Henki antoi Jumalan pyhille ihmisille juuri myös ne sanat, joilla he ilmaisivat Israelille toivon. Pyhä Henki on tarkoituksella käyttänyt kielikuvia ja tulevaisuudenkuvan värejä ottamalla ilmaisunsa Vanhan liiton säädöksistä ja Israelin historiasta tehdäkseen uusitamentilliset asiat Vanhan liiton lapsille ymmärrettäviksi ja havainnollisiksi. Uskomme, että inspiroitu Raamattu ja myös ennustus huolimatta kaikista kielikuvista on selvä, kirkas ja läpinäkyvä ja että sen vuoksi jokaisella yksittäisellä ennustuksella, kuten Luther sanoo, on ”yksi, yksinkertainen, oikea ja varma merkitys” ja siksi sillä voi olla myös vain *yksi* täyttymys. Ennustuksen moninkertainen luonne, ennustuksen jatkuva, toinen toistaan seuraava täyttymys, ennustuksen ja täyttymyksen yhteen virtaaminen hävittävät selvän, määrätyn, lujan ajatuksen ja käsitteet. Profeettojen varsinainen merkitys, ennen kaikkea Pyhän Hengen varsinainen tarkoitus jää epävarmaksi. Eksegeettiset periaatteet, joihin

tässä on viitattu ja jotka ovat meille sitovia, eivät ole itse valittuja, vaan ovat nimenomaan Raamatusta otettuja. Kuitenkaan tarkoituksenamme nyt ei ole johtaa näitä periaatteita Raamattua ja sen selittämistä koskevista varsinaisista perinteisistä sijaintipaikoista (*locis classicis*).

Huomiomme on suunnattu vanha-testamentillisiin lainauksiin Uudessa testamentissa. Tällaisten raamatunkohtien tarkastelu ja käsittely sisältää samalla periaatteittemme oikeaksi osoittamisen. Tulemme havaitsemaan, että se jonkin ennustuksen täyttymys, jonka Uusi testamentti esittää täyttyneeksi, on sellainen täyttymys, jonka lisäksi ei ole toista täyttymystä. Osoitetaan, että kyseisessä profeetallisessa sanassa on edeltä kerrottu suoraan, tarkasti ja yksiselitteisesti juuri se, minkä Uusi testamentti kertoo tapahtuneen.

Ennustuksen ymmärtämiseksi ja Raamatun totuuden vahvistamiseksi ovat mainitut sitaatit olennaisen merkittäviä. Siitä riippumatta ne kuitenkin ansaitsevat tulla erityisesti otetuiksi huomioon ja tarkastelluiksi. Näissä raamatunkohdissa esitetään pelastuksemme tärkeimmät teot ja tosiasiat; tässä annetaan todistus tärkeistä uskonkohdista (*articuli fidei*). Tässä ilmoitetaan meille asioita, jotka Jumalan Henki on katsonut kaksinkertaisen todistuksen, Profeettojen ja Apostolien todistuksen, arvoisiksi. Kun oikealla tavalla pohtii ja tutkii juuri näitä kristillisen opin todistekohtia totuuden tähden, niin se vain edistää tietoa ja vahvistaa uskoa.

Toisiin evankeliumeihin verraten Matteuksen evankeliumi sisältää eniten lainauksia Vanhasta testamentista.

Jokseenkin yleisesti tunnustetaan, että Matteuksella kirjoittaessaan evankeliuminsa oli erityisenä tarkoituksena osoittaa Jeesus Vanhassa testamentissa luvatuksi Messiaaksi. Pyhän Hengen tarkoitus oli juuri tässä evankeliumissa näyttää se ennustuksen täyttyminen, mikä tapahtui Jeesuksen Kristuksen kautta, ja opettaa meille ennustuksen ja täyttymyksen suhdetta. Jeesuksen elämän, toiminnan ja kärsimyksen tärkeimmät tosiasiat ovat tässä Profeettojen lausumilla todistetut. Juuri Jeesuksen tekemisen ja kärsimisen merkitys, näiden historiallisten tosiasioiden yhteys lunastuspäätökseen ja -tekoon tulee tässä valaistuksi vertaamalla ennustusta ja täyttymystä.

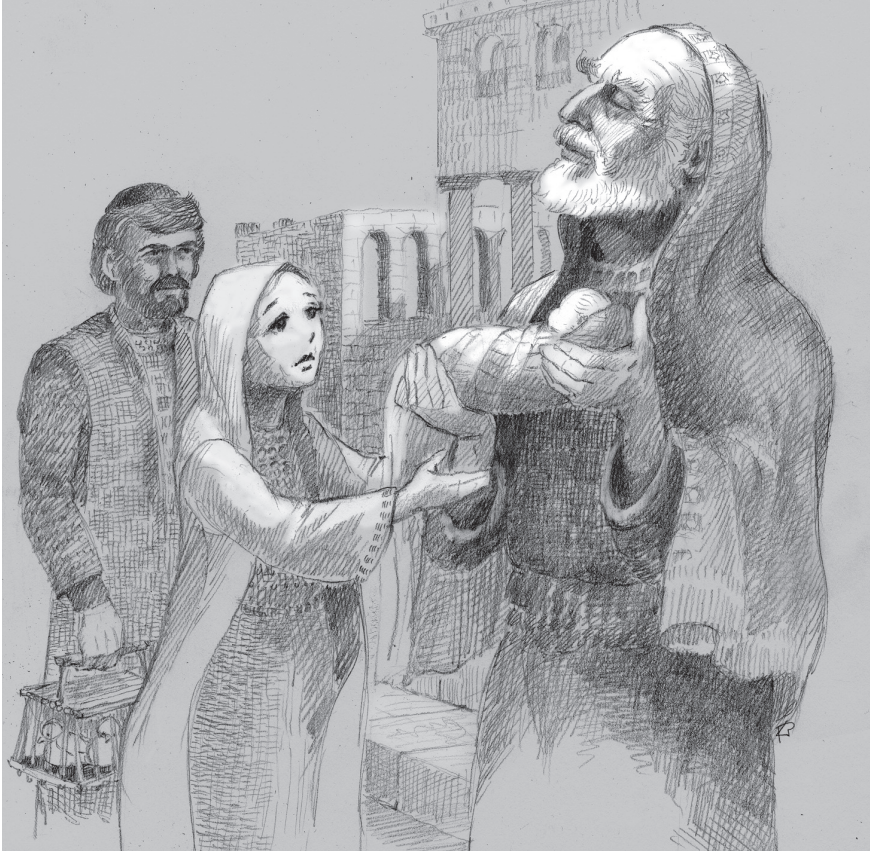
Seuraavassa otetaan nyt esille näiden yleisten johdantona olevien huomautusten jälkeen joitakin tärkeimpiä Vanhan testamentin ennustuksia, joiden täyttymys Matteuksen evankeliumissa on näytetty toteen.

G[eorg] St[oekhardt], Lehre und Wehre, Jahrgang 30. Februar 1884. No. 2. Ss. 42–49. Suomennos Markku Särelä.

¹ *Tässä on sana profeetta kirjoitettu isolla alkukirjaimella, milloin se viittaa Vanhan testamentin kirjaprofeettoihin omana käsitteenään; samoin sana apostoli, kun se viittaa apostolien kirjoittamiin tai arvovallallaan vahvistamiin Uuden testamentin kirjoihin. Kääntäjän huomautus, kuten muutkin alaviitteet.*

² *Latinan auctor on paljon sisältävä sana, joka tarkoittaa kirjallisen tuotteen lähdettä ja kertojaa. Sillä on myös merkitys alkuunpanija, aiheuttaja.*

³ *kreikan typos = esikuva*

Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon; hän oli hurskas ja jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällensä. Ja Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei hän ollut näkevä kuolemaa, ennenkuin oli nähnyt Herran Voidellun. Ja hän tuli Hengen vaikutuksesta pyhäkköön. Ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle, niinkuin tapa oli lain mukaan, otti hänkin hänet syliinsä ja kiitti Jumalaa ja sanoi: "Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan; sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi, jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille." Ja hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä sanottiin. Ja Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, hänen äidilleen: "Katso, tämä on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan sanotaan ja myös sinun sielusi lävitse on miekka käyvä että monen sydämen ajatukset tulisivat ilmi." (Luuk. 2: 25-36)

Vesä

Luterilainen - Lastenosasto

TALVI 2008

Jeesus sanoo: "Varas ei tule muuta kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä olisi elämä ja olisi yltäkyläisyys. Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lamasten edestä." Joh.10:10,11

Pastorin kirje

Jeesuksen nimi

Tiedätkö, mitä sinun nimesi merkitsee? Kysymys voi kuulostaa hullunkuriselta, sillä me harvemmin ajattelemme nimien merkitystä. Kuitenkin monilla nimillä on merkityksensä. Voit ehkä saada selville oman nimesi merkityksen jonkin kirjan tai internetin avulla.

Raamattu kertoo Jeesuksen nimen merkityksen. Enkeli käski Joosefia antamaan pojalle nimen Jeesus. Tämä nimi piti antaa pojalle siksi, että hän on vapahtava kansansa heidän synneistään. Jeesuksen nimi merkitsee Vapahtajaa.

Uudenvuodenpäivän aihe liittyy Jeesuksen nimeen. Se tarkoittaa sitä, että tänäkin alkavana vuonna Jeesus on Vapahtajamme. Hän on sitä sen tähden, että kauan sitten hän kärsi ristinkuoleman meidän ja koko maailman syntien sovituksiksi. Näin tänäkin vuonna on koko elämämme tärkein asia, että tunnemme Jeesuksen Vapahtajana.

Apostoli Pietari julisti evankeliumia Jeesuksesta: *“Olkoon siis teille tiettävä, miehet ja veljet, että hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus.”* (Apt. 13:38) Apostoli opetti Jeesuksen teoista. Jeesus oli kaikessa kuuliainen Jumalan käskyille. Hän kärsi kaikkien ihmisten puolesta ristinkuoleman. Näin hänen tekonsa osoittivat, että hän on syntisten Vapahtaja, niin kuin hänen nimensäkin kertoo.

Jeesuksen nimi on siis kallis asia. Se muistuttaa siitä, että sinunkin koko syntivelkasi on maksettu, kun Jeesus on kuollut puolestasi. Siksi on riemullista uskoa Jeesukseen. Hänen omanaan saat riemuita iankaikkisesta autuudesta, jonka Jumala on sinulle valmistanut.

“Oi Herra, sulle suotu / On nimi suloinen, Ja siinä ilmituotu / On autuus ihmisten. Sun nimes Jeesus on, / Siis ole Jeesuksemme, /Ja pelastukseemme / Sun nimes tulkohon. (Virsi 35:3)

Kimmo Närhi

VALOA PIMEÄSSÄ

Oletko koskaan yrittänyt kävellä pilkkopimeässä? Näin talvella valoisaa aikaa on päivässä vain vähän. Muuten on hämärää tai pimeää. Onneksi sisällä ja monissa paikoissa ulkonakin on lamppuja, joiden valossa on hyvä puuhastella. Joskus saattaa käydä niin, että tulee sähkökatkos, ja kaikki valot sammuvat. Tuttukin paikka voi silloin tuntua vieraalta. Omassa huoneessa saattaa törmätä tuoliin, vaikka valoisassa osaisi kiertää sen. Varpaansa potkaisee ehkä kipeästi kynnykseen. Pimeässä kävellessä koettaa haroa käsillään ja tunnustella, missä on menossa. On hankalaa kulkea, kun ei näe oikein mitään.

Vaikka ympärillä olisi pimeää, katulampun valossa näkee hyvin kävellä. Uskon tietä kuljetaan Sanan valossa. Psalmissa 119 kerrotaan sanasta, joka on lamppuna jalkojamme varten ja tiellämme valona. Kun puhutaan Sanasta, tarkoitetaan usein Raamattua. Sana on myös yksi Jeesuksen nimistä. Johanneksen evankeliumin alku kertoo Jeesuksesta: "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Juma-

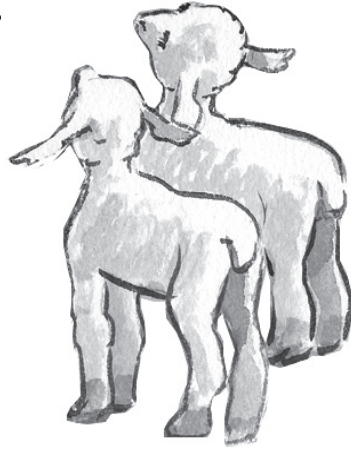

la." Hän on todellinen valkeus eli valo, joka tuli maailmaan valaisemaan jokaisen ihmisen.

Ilman Jeesusta sydämemme on täynnä syntiä. On ihan pilkkopimeää. Kun pyydämme syntejämme anteeksi, Jeesus antaa kaiken pimeän tilalle ihmeellisen valonsa. Joka päivä hän antaa kaikki syntimme anteeksi ja Pyhälä Hengellään ohjaa meitä uskossa ja kaikissa puuhissamme oikeaan suuntaan. Sanoillaan Jeesus vakuuttaa sinullekin: "Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus." Joskus pimeä voi myös pelottaa. Tuttu psalmi 23 alkaa sanoilla "Herra on minun paimeni, ei minulta mitään puutu" ja jatkuu toisessa kohdassa: "Vaikka minä vaeltaisin pimeässä laaksossa, en minä pelkäisi mitään pahaa, sillä sinä olet minun kanssani". Minkään asian ei tarvitse pelottaa, kun olemme Jeesuksen seurassa. Hän on luvannut varjella meitä – pimeässäkin.

Iloa ja valoa talvipäiviin!
Outi-täti

Paimen ja susi

Raamatun sanakirja kertoo, että ensimmäisenä Raamatussa mainittu eläin on lammas. Kaikkiaan se mainitaan n. 500 kertaa. Ps.23 on monille tuttu paimensalmi, joka alkaa: ”Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.” Daavid oli sen tekijä. Jumalan Pyhän Hengen johtamana hän kirjoitti sen. Nuorena hän oli itsekin ollut paimentamassa lampaista ja taistelemassa petoja vastaan, jotka yrittivät saada lampaista saaliiksi.

Uudessa testamentissa Vapahtaja puhuu paljon lampaista ja paimenista. Hän vertaa itseään hyvään paimeneen, joka antaa henkensä lampaiden puolesta petoja vastaan taistellessaan: ”Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä.” Me tiedämme, että Jeesus tarkoittaa sovituskuolemaansa ristillä kaikkien meidän puolestamme, koko ihmiskunnan edestä. Raamatussa sanotaankin: ”Jeesus on meidän syntiemme sovitus. Eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.” Hän, Herra Jeesus, taisteli siinä Golgatan

ristillä meidän ja kaikkien ihmisten pahinta, kavalinta ja kauheinta vihollista vastaan. Hän voitti taistelun. Hän sovitti Jumalan edessä kaikkien ihmisten menneet ja tulevatkin synnit.

Jeesus nousi ylös kuolleista sineitöiden siten lunastustyönsä. Hän elää! Saamme syntimme tunnustaen turvallisesti kääntyä hänen puoleensa, hän antaa meille anteeksi jatkuvasti. Niin Jeesus Isä meidän rukouksessa neuvoo meitä joka päivä pyytämään anteeksi. Niitä syntejä meillä on, vaikka tahdommekin Jumalan lapsina taistella pahaa vastaan. Taistelemme pahoja ajatuksia, pahoja sanoja ja pahoja tekoja vastaan. ”Ohjaa, Jeesus, sanojani tahdot mukaan oikeaan. Johda ajatuksiani, auta aina valvomaan, Jeesus, asu minussa, pysy suo sinussa.” (VK 297)

Kun lampaat toisinaan ovat suurissa laumoissa, joissa on monta paimenta, ne kuitenkin tuntevat oman paimensa äänen. Ne eivät lähde vierasta ääntä seuraamaan. Kun Vapahtaja vertaa meitä omiin lampaisiinsa, hän sa-

noo: “Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani ja minun omani tuntevat minut. Minun lampaani kuulevat minun ääntäni ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua. Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.” (Joh.10:14,27,28)

Öisin lampaat ovat lammastarhoissa, jotka usein ovat joko luonnollisia tai kaivettuja luolia. Luolan eteen on rakennettu kiviaita suojaksi. Yöllä paimen asettuu oviaukkoon nukkumaan, etteivät pedot pääsisi ahdistelemaan hänen lampaitaan. Silti varas, usein jokin peto, saattaa yön pimeydessä hiipiä lähelle. Mutta paimen on valpas. Hän karkottaa varkaat, oli pa sitten kyseessä paha ihminen tai peto.

Jos me kuuntelemme Jeesuksen, Hyvän Paimenemme ääntä, hän varjelee meidät. Hyvän Paimenen ääni kuuluu Jumalan sanassa, Raamatussa. Se kuuluu myös Raamatun teksteistä otetuissa hyvissä virsissä ja lauluissa, esimerkiksi virsissä 487.

Raamattu sanoo meille: “Koko maailma on pahan vallassa.” (1Joh.5:19) Siksi monesti on niin vaikeaa, lapsilakin. Vihollisemme, paha henki, saattana houkuttelee meitä niin monin tavoin. Se käy ympäri kuin kiljuva jalopeura etsien, kenet saisi niellä. (1Piet.5:8) Sillä on lukemattomia apulaisia, jotka toimivat nykyaikaisin, ovelin keinoin. Jos ei uskovan kodin apu tule tueksi rukouksin ja Jumalan sanaa käyttäen, voi joutua turmion tielle, jopa syvyyden kuiluun.

*“Kaikki eksynehet lampaat saata
kotiin laumaasi,
ettei heitä pedon hampaat
raatelisi, surmaisi.”*

*“Lammas seuraa paimentansa,
paimen kaitsee lammastaan.
Mulle läsnäolollansa turvan
tuottaa Jeesus vaan.*

*Kun mua peto tahtoo niellä,
apuasi älä kiellä,
sauvas, äänes koroita, vaara
kauas karkoita.”*

*Hyvä Paimen rakastaa pientä,
pientä karitsaa. Hänen
paimenolallaan suojan maailmassa
saan.*

*Hyvä Paimen armahtaa pientä,
pientä karitsaa. Synnit monet
anteeks' suo, uuteen eloon voiman
tuo.*

(Pyhäkoululauluja 48)

Isoveli ja pikkuveli

Tässä mukaillen valokuvasta piirrettyssä kuvassa on pikkuveli ja isovelj, josta tosin näkyy vain vähän. Siinä kuitenkin paimennetaan pikkuveljeä, joka näyttää innokkaasti seurustelevan velipojan kanssa.

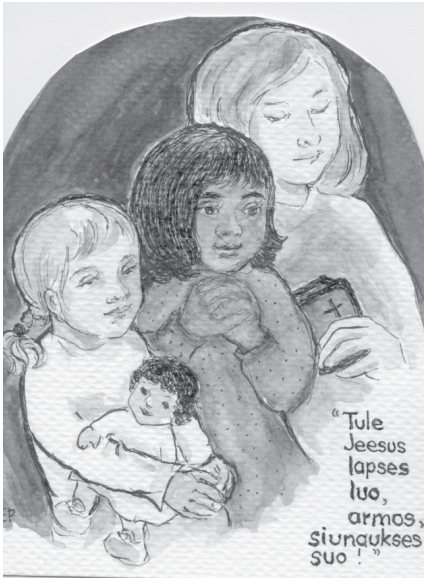
Onko sinulla pikkuveljeä? Jos on, niin sinulla isovelj, on tärkeä tehtävä. Aika kuluu ja pikkuveli ottaa sinusta oppia. Hän näkee, miten

suhtaudut vanhempiisi ja sisaruksiisi. Oletko ystävällinen vai riitelkö? Haluatko auttaa toisia vai torjutko epäystävällisesti avunpyytäjän?

Muistathan rukoilla pikkuveljesi puolesta ja neuvoa häntä kärsivällisesti.

Lue ja kerro hänelle rakkaasta Vapahtajasta, Jeesuksesta!

EP

"Jumala, luo minuun puhdas sydän!" "Pese minut, että minä lunta valkeammaksi tulisin." Ps.51

"Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaina? Siten, että hän noudattaa sinun sanaasi." Ps.119:9

Lintulaudalla

Minulla on kotona pihalla lintulautau. Kun syksyn ensimmäiset kylmät ilmat tulevat, sinne ilmestyy pikkulintuja katsomaan, joko ruokaa olisi tarjolla. Niitä on hauska seurata.

Kovien pakkasten tultua lintulaudalla alkaa oikea vilskke. Siellä on talitiasia, sinitiaisia, viherpeippoja ja varpusia. Joskus sinne pyrähtää parvi punatulkkuja tai tilhiä. Mutta kun harakka ilmestyy paikalle, pikkulinnut pakenevat lähellä olevien tiheiden pensaiden suojaan.

Jumala pitää huolen pikkulinnuistakin. Hän on luvannut huolehtia myös meistä. Turvaa siihen myös tänä uutena vuotena!

Raamatussa sanotaan:

"Eikö kahta varpusta myydä yhteen ropoon? Eikä yksikään niistä putoa maahan teidän Isänne sallimatta. Ovatpa teidän pääanne hiuksetkin kaikki luetut. Älkää siis peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta."

TM

Uudenvuodenrukous

*Jeesus, salli nimes sun olla
tunnussananamme.*

*Kautta vuoden aletun olkoon
nimes lippunamme,
uskovilla kaikilla, Herran
liittolaisilla.*

*Jeesus kalliin veresi anna olla
aarteenamme,
että lunastuksesi uskossa me
omistamme.*

*Suo niin vuosi vuodelta meidän
kasvaa armossa.*

*Jeesus, anna nimehes meidän
tehdä kaikki työmme.*

*Jeesus, siunauksehes kätke
päivämme ja yömme.*

*Kirkasta sun sanasi meille tiemme
oppaaksi.*

VK 38

**Taivaallisen Isän
armorikasta vuotta
kaikille
Vesan lukijoille!**

Oikeat ilon aiheet

Luterilainen n:o 1/1963, s. 1–3.

Luuk. 10: 17 22

Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: “Herra, riivaa-jatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden.” Silloin hän sanoi heille: “Minä näin saatanan lankeavan taivaasta niinkuin salaman. Katso, minä olen antanut teille vallan tallata käärmkeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava. Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa.” Sillä hetkellä hän riemuksi Pyhässä Hengessä ja sanoi: “Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt. Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tah-too hänet ilmoittaa.”

Uusi vuosi on edessämme. Mitä vuosi tuo mukanaan? Tähän kysymykseen emme tiedä vastausta. Edessämme voi olla vaikeita päiviä, kärsimystä ja vastoinkäymisiä. Mutta huolimatta siitä, mitä vuosi tuo, meillä Jumalan lapsilla ei ole syytä murehtia, vaan päinvastoin syytä iloita. Näistä usko-

vaisten ilonaiheista puhutaan yllä olevassa Raamatun kohdassa, johon tahdomme nyt kiinnittää huomiomme.

I.

Ensin huomaamme, että meidän tulee iloita sen tähden, että nimenme ovat kirjoitettuina taivaassa.

Tekstimme kertoo meille siitä, mitä tapahtui, kun ne seitsemänkymmentä Jeesuksen lähettämää opetuslasta palasivat lähetyksmatkaltaan Jeesuksen luo. Jeesus oli lähettänyt nämä opetuslapset kaksittain, jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, johon Hän itse aikoi mennä. Hän oli sanonut heille: “Parantakaa sairaat siellä ja sanokaa heille: “Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle”. Heidän tehtävänsä oli valmistaa Hänelle tietä ja tämän tuli tapahtua siten, että he julistaisivat evankeliumia ja parantaisivat sairaita.

Nyt opetuslapset palaavat matkaltaan. Meille sanotaan, että he palasivat iloiten ja sanoivat: “Herra, riivaa-jatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden.” He olivat noudattaneet Jeesuksen käskyä. Olivat käyttäneet sitä valtaa, jonka Jeesus oli heille antanut ja heihin suuresti vaikutti se, että heidän kauttansa oli niin ihmeellisiä tapahtunut. Riivaa-jatkin, pahat henget, olivat olleet heille alamaisia; Heidän käskystään olivat lähteneet pois niistä henkilöistä, joissa olivat asuneet.

Huomatkaamme: tekstimme johdosta emme voi tulla siihen johtopäätökseen, että opetuslasten ilo oli kokonaan väärää iloa, koska he sanoivat Jeesukselle: "Riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden." Kyllä he tietävät ja tunnustavat, että he ovat olleet vain välineitä. Jeesuksen voima on heidän kauttansa saanut nämä ihmeteot aikaan. Ja siitä he iloitsevat. Ei Jeesus nuhtele heitä, vaan Hän myöntää, että asia on niin kuin he ovat sanoneet. Hän, kaikkitietävä Jumalan Poika, on nähnyt heidän työnsä tulokset. Hän sanoo: "Minä näin saatanan lankeavan alas taivaasta niin kuin salaman." Toisin sanoen: Teidän työnne kautta saatana kärsi tappion, kun te minun nimessäni toimitte. Minä olen tämän julman vainoojan voittanut, ja vaikka hän vielä riehuu ja taistelee, hän ei saavuta voittoa siellä missä minun nimessäni toimitaan ja missä minun antamaani valtaa käytetään, vaan joka kerta kun minun Sanani pääsee ihmisessä vaikuttamaan, saatana tulee heitetyksi alas valtaistuimeltaan niin kuin salama taivaasta.

Sitten Jeesus tekee opetuslapsille ihmeellisen ja rohkaisevan lupauksen. Hän sanoo: "Katso, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa eikä mikään ole teitä vahingoittava." Jeesus vahvistaa opetuslastensa sanat. He ovat todella tehneet ihmetekojä Hänen voimansa kautta, ovat tallanneet käärmeitä ja skorpioneja. Sinä aikana sielunvihollinen käytti näitä matelijoita toteuttaessaan pahat aikeensa. Mutta opetuslapset tallasivat ne ja kaikki vihollisen voimat, koska he olivat Jeesuksen voimalla ja vallalla varustetut. Ja Jeesus jatkaa ja sanoo heille: eikä

mikään ole teitä vahingoittava". Tähän lupaukseen sisältyy paljon. Siinä Jeesus lupaa, ettei todellinen vahinko eli onnettomuus voi Hänen opetuslapsiansa kohdata, ja siitä myös käy ilmi, että sielunvihollisen voima on rajoitettu. Tätä kiljuvaa jalopeuraa, tätä valheitten Isää, pidättää Hän, jolle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

Mutta vaikka Jeesus vahvistaa sen mitä opetuslapset ovat sanoneet, Hän kuitenkin myös varoittaa heitä ja antaa heille tärkeän neuvon, koska Hän huomaa heidän sanoissaan ja käytöksessään jotakin vaarallista. Hän sanoo: "Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaassa." Jeesus huomaa, että he kiinnittävät liian paljon huomiota työnsä hedelmään, erikoisesti ihmetekoihin ja niihin erikoisiin, tilapäisiin lahjoihin, jotka Hän on heille antanut, ja unohtavat kaikkein tärkeimmän asian. He eivät puhu mitään siitä, miten heidän sanomansa on otettu vastaan, eikä siitä, miten kallis etuoikeus heillä on ollut, kun ovat saaneet Hänen lapsinaan julistaa Hänen evankeliumiaan. Sen tähden Jeesus sanoo heille: "Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaassa." Hän tahtoo sanoa: Nämä erikoiset lahjat annetaan vain silloin kun kirkko niitä tarvitsee. Niitä ei anneta läheskään kaikille uskovaisille. Älkää siis liiaksi niistä iloitko ja älkää kiinnittäkö niihin liian paljon huomiota. Se, että nimenne ovat kirjoitetut taivaassa, että olette Jumalan lapsia ja taivaan perillisiä, on tar-

kein asia. Ilman uskoa Minuun, Jeesukseen, eivät ihmetyöt teitä hyödyttäisi ollenkaan. Evankeliumin lupauksista, Jumalan armosta, Minun antamistani hengellisistä lahjoista kannattaa iloita. Sillä nämä eivät ole tilapäisiä lahjoja, vaan niistä riippuu teidän iankaikkinen autuutenne.

Jeesus ei enää meidän uskovaisten kautta tee ihmetekoja samalla tavalla kun opetuslasten aikana. Niitä ei enää tarvita, koska ennustukset ovat tulleet täytetyiksi ja meillä on ne nyt kirjoitetussa muodossa Uudessa Testamentissa, ja Kristillinen Kirkko ei enää ole alkuvaiheessaan niin kuin silloin. Mutta meillä uskovaisilla on nykyin Kristuksen Evankeliumi, ja Pyhä Henki toimii sen kautta, ja käyttäen meitä välineinään tekee ihmetekoja. Kun me julistamme Sanaa ja teemme Herran valtakunnan työtä ja Sana otetaan vastaan uskovin sydämin, saatana kärsii tappion. Ja kun me huomaamme, että työmme on tuottanut hedelmää, me iloitsemme. Totta kai! Koska taivaas-

sakin on suuri ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen. Ja mikä tuottaa uskovaiselle sen suurempaa iloa kuin se, että hän saa kuulla jonkun sanovan hänelle: "Sinun kauttasi minulle kirkastui Jumalan armo ja tulin tuntemaan Jeesuksen omana Vapahtajani." Ja me sanomme Jeesukselle: "Jeesus, sinun nimesi tähden ja Sinun voimasi kautta on tämä henkilö vapautettu saatanan kahleista. Kiitos olkoon Sinulle!"

Eikä Jeesus kiellä meitä iloitsemasta, mutta niin kuin ne 70 tarvitsivat sen muistutuksen ja kehotuksen, jonka Jeesus heille antoi, niin mekin usein tarvitsemme samanlaisen muistutuksen. Miksi? Sen tähden, että meillä on taipumus kiinnittää liiaksi huomiota työmme hedelmään, näkyviin kouraantuntuviin asioihin. Ja on aina vaara, että me unohdamme sen kaikkein tärkeimmän ja alamme perustaa työmme hedelmiin ja ulkonaiseen menestykseen. Ja jos emme sellaista huomaa, me masennumme, emmekä voi iloita.

Ihmisiä liittyy seurakuntaamme, runsaasti väkeä käy tilaisuuksissa, saadaan kirkkorakennuksia, ja lahjoituksia seurakunnalle, järjestetään hauskoja tilaisuuksia, joissa on ajanvietettä ja ohjelmaa ja niihinkin saapuu kansaa, löytyy henkilöitä, jotka aktiivisesti tekevät seurakuntatyötä, me iloitsemme ja on hyvä olla. Ja oikein teemme. Ei Jeesus kiellä meiltä tätä iloa ja nämä ovat kaikki sellaisia asioita, joiden edestä meidän tulee ahkerasti tehdä työtä rakkaudesta Jeesukseen. Mutta älkäämme perustako iloamme näihin asioihin. Muistakaamme, että olemme vain aseita, joiden kautta Jumalan voima vaikuttaa. Muistakaamme myös, että Jumala hedelmän antaa, meidän tulee vain Sanan siementä kylvää. Ei ole syytä masentua, vaikka emme hedelmää näekään. Meillä on aina syytä iloita, koska nimemme ovat kirjoitetuina taivaassa. Tämä on varma asia, joka pitää paikkansa silloinkin, kun ei mitään ulkonaista hedelmää näy, kun myrskyt riehuvat, kun hyvät tunteet häipyvät. Kun Jeesuksessa olemme uskon ja kasteen kautta, nimemme ovat kirjoitettuna taivaassa. Saamme olla aivan varmoja siitä, että olemme valittuja Jumalan lapsia ja taivaan perillisiä, koska tämä varmuus ei perustu meihin itseemme vaan Jumalan muuttumattomiin lupauksiin. Sanassaan Hän vakuuttaa: ”Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä”. ”Nyt ei siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat.” Ja Sanassaan Hän kertoo miksi juuri usko Jeesukseen pelastaa, nimittäin sen tähden, että Jeesus on maksanut syntivelkamme, on elänyt puolestamme täydellistä elämää, on kärsinyt syn-

tiemme iankaikkisen rangaistuksen, on vuodattanut pyhän, kalliin verensä ja antanut henkensä puolestamme. Näin Hän on maksanut meistä täydellisen lunastushinnan, ja oikeudenmukainen Jumala on voinut antaa koko maailman synnit anteeksi ja onkin antanut ne anteeksi. Hän itse sanoo Sanassaan: ”Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan.” Ylösnoussut Vapahtaja, ja se tyhjä hauta Joosefin yrttitarhassa, ovat varmoja todistuksia siitä, että maailman synnit ovat anteeksi annetut ja maailma on vanhurskaaksi julistettu. Usko Jeesukseen pelastaa, koska Hän on edestämme tehnyt mitä itse emme voineet tehdä, koska Hän on kärsinyt rangaistuksemme, on maksanut meistä täydellisen lunastushinnan. Ja uskon kädellä me saamme omaksemme kaiken mitä Hän on edestämme tehnyt. Jumala näkee meidät pyhinä ja vanhurskaina... Nämä ovat kaikki varmoja asioita ja niistä kannattaa iloita joka hetki.

Iloitse siis sinä, joka olet todistanut ja rukoillut etkä edes tiedä yhtäkään henkilöä, joka olisi sinun todistukseksi kautta tullut uskoon — Iloitse sinä, joka Jeesuksen nimen tähden saat kärsiä alituista pilkkaa ja vainoa. — Onhan nimesi kirjoitettuna taivaassa. Onhan Jeesus jo Pyhässä Kasteessa ottanut sinut omaksi lapsekseen, jo silloin Hän verhosi sinut vanhurskauden puvullaan. Onhan tämä vanhurskauden puku vieläkin päälläsi, kun Häneen uskot. Muista, että Jumalan lupaukset pysyvät samanlaisina, vaikka kuinka mustalta ja synkältä elämä näyttää. Niitä eivät voi vastoinkäymiset ja ahdistukset muuttaa. Niihin saa kurja

syntinen aina turvata, ja näin hänellä on aina syytä iloita.

II.

Tekstistämme käy ilmi, että meillä uskovaisilla on myös toinenkin tärkeä ilon aihe, nimittäin se, että Jumala on ilmoittanut meille ne asiat, jotka koskevat pelastustamme. Tekstissämme sanotaan: "Sillä hetkellä Jeesus riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt. Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa."

Jeesus kiittää Jumalaa ja iloitsee siitä, että Hän on salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä. — Viisaat ja ymmärtäväiset ovat sellaisia kuin kirjanoppineet ja fariseukset, jotka turvaten ja luottaen omaan viisauteensa hylkäsivät Jumalan viisauden. Hengelliset totuudet ovat heille hullutusta. Jeesus sanoo: "Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt." Joku kysyy: Onko Jumalalle näkynyt hyväksi, että ihmiset ovat hengellisesti sokeita? Tähän vastaamme: Tässä ei tarkoiteta sitä, että Jumala tahtoi tai määräsi heidät hengelliseen sokeuteen. Sillä Hänen tahtonsa on, että kaikki pelastuisivat ja tulisivat totuuden tuntoon. Profeetta Hesekielin kirjassa luemme: Olisiko minulle mieleen jumalattoman kuolema, sanoo Herra, Herra; eikä se, että hän kääntyy pois teiltänsä ja elää? Mutta jos ihmiset tahallaan paadut-

tavat sydämensä, ei Jumalaa voi siitä syyttää. Ja Hän vihdoin paaduttaa sellaiset sydämet niin, etteivät he voi ottaa vastaan totuutta. Tämä tapahtuu rangaistukseksi niille, jotka olivat pitäneet omaa viisauttaan armon jumalallista ilmoitusta parempana.

Mutta lapsenmielisille Jumala on nämä ihmeelliset asiat ilmoittanut, kuten Jeesus sanoo, Pojan kautta. Luonnostaan ei kukaan näitä asioita käsitä — ne ovat luonnolliselle ihmiselle hullutusta kuten Paavali sanoo: "Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on: sillä se on hänelle hullutus, eikä Hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti." Mutta lapsenmielisille, niille, jotka hylkäävät oman viisautensa, jotka tunnustavat olevansa itsessään tietämättömiä niissä asioissa "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut", niille on Jumala Poikansa kautta ne ilmoittanut, heissä on Pyhä Henki saanut tehdä työnsä, niin, että se mikä oli heille hullutusta, on nyt heille suurinta viisautta, siitä he elävät, siitä he saavat lohdutuksen ja ravinnon.

Kuinka saamme kiittää Jumalaa siitä, että Hänen armostaan olemme niitä lapsenmielisiä, joille on ilmoitettu nämä suuret ja ihmeelliset asiat; että käsitämme olemme itsessämme kadotettuja syntisiä, mutta samalla olemme varmoja siitä, että nimemme ovat kirjoitettuina taivaassa, että Jeesuksen ansion tähden ja uskon kautta Häneen olemme taivaan kansalaisia, ja kerran pääsemme sinne, missä saamme olla Hänen kanssaan iankaikkisesti. Tämä on oikea ja tärkeä ilon aihe. Aamen. R.E.

Usko syntisi anteeksi annetuksi Jeesuksen nimessä

Olemme saaneet jälleen aloittaa uuden vuoden. Uudenvuodenpäivän varsinainen kirkollinen aihe liittyy Vapahtajan nimeen. Hänet ympärileikkattiin kahdeksan päivän ikäisenä, ja hänelle annettiin nimi Jeesus. Tämä tapahtui enkelin erityisen ilmoituksen johdosta. Kun Joosef oli saanut tietää Marian raskaudesta, enkeli sanoi hänelle: *“Sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä.”* (Matt. 1:21)

Kristuksen virka syntien anteeksiantajana on pääkohta evankeliumin saarnassa. Lupa Vapahtajasta ja syntien anteeksiantamuksesta on sekä Vanhan testamentin tärkein ennustus että Uuden liiton seurakunnan saarnan pääkohta. Kun apostoli Pietari saarnasi Kristusta, hän sanoi: *“Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.”* (Apt. 10:43) Tässä Pietari lausui yhteenvedon niistä profeettojen ennustuksista, jotka koskevat Kristusta. Syntien anteeksiantamus on ydin.

Syntien anteeksiantamuksen tarve

Kun syntien anteeksiantamuksen saarna kohtaa meidät, saamme siinä vastauksen kaikkein tärkeimpään kysymykseemme. Evankeliumi näyttää tien pelastukseen. Se on myös ainoa tie ja autuuden toivo. Meidän tekomme eivät kestä Jumalan lain edessä. Emme voi edes yhtä käskyä täyttää niin, että siltä osin kelpaisimme taivaaseen. Meihin ja kaikkiin muihin ihmisiin luonnostaan soveltuu Jumalan sana: *“Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vaila.”* (Room. 3:23)

Meidän tulee vakavasti tunnustaa kyvyttömyytemme pelastaa itse itseämme. Perisyntin tähden emme millään keinolla voi saavuttaa rauhan tilaa Jumalan kanssa omasta voimastamme. Kun Luther ankarilla säännöillä pyrki saamaan tunnolleen rauhan, hän huomasi vaipuvansa aina vain syvempään epätoivoon.

Rauhaa Jumalan edessä eivät voi tuottaa myöskään muut uskonnot. Syntien anteeksiantamuksen evankeliumi on tärkein asia, jossa kristillinen usko eroaa muista uskonnoista. Apostoli Pietari sanoi: *“Ei ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.”* (Apt. 4:12)

Syntien anteeksiantamuksen lupaus ja täyttymys

Apostoli Pietari sanoi kaikkien profeettojen todistavan, että jokainen Jeesukseen uskova saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta. Tässä hän osoittaa, että Raamattu on yhtenäinen kirja. Vanha ja Uusi testamentti puhuvat samasta Vapahtajasta.

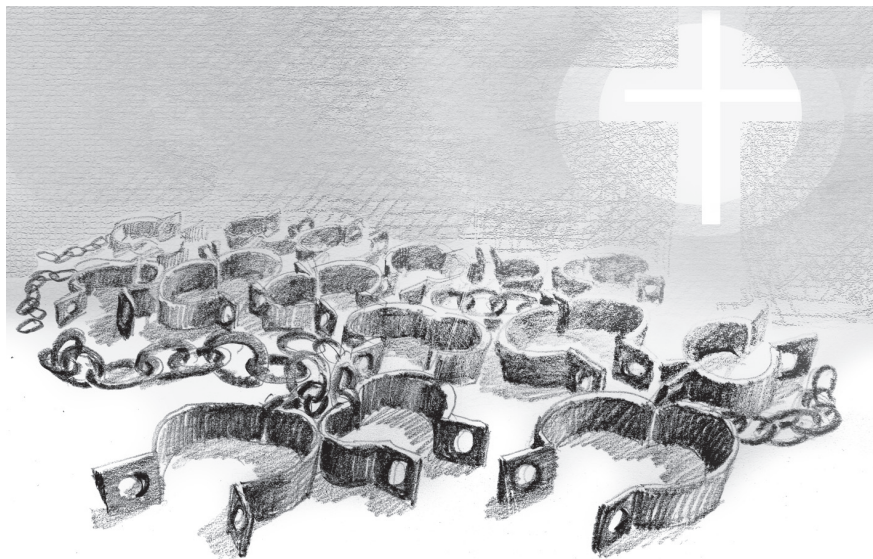
Jo ensimmäinen Kristusta koskeva lupaus Vanhassa testamentissa liittyi syntien anteeksiantamukseen. Lupaus annettiin Adamin ja Eevan kuullen. He olivat tehneet syntiä ja joutuneet kuoleman valtaan. Silloin he saivat kuulla Jumalan lupauksen vaimon siemenestä, joka polkee rikki käärmeen päin. Tämä lupaus tuli mitä suurimpaan tarpeeseen. Synti erotti Adamin ja Eevan Jumalasta niin, että he tulivat hengellisesti kuolleiksi. Ilman lupautta syntien anteeksiantamuksesta ja uskoa Jumalan laupeuteen he olisivat joutuneet kadotukseen. Kuitenkin Jumala lupasi jo heille Vapahtajan, ja tuo lupaus lahjoitti Jumalan armon ja iankaikkisen autuuden.

Kristuksen tullessa maailmaan hänestä sanotaan: *“Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus.”* (Joh. 1:4) Kristuksen elämä on iankaikkista. Häneen eivät synty ja kuolema voineet saada valtaa. Niinpä hän sovitustyössään täytti annetun lupauksen ja voitti kuoleman meidän tähtemme. Tästä on seurauksena, että me saamme uskon kautta hengellisen ja iankaikkisen elämän. Apostoli Paavali sanoi uskoon tulleille efesolaisille: *“Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne.”* (Ef. 2:1)

Myös toinen tärkeä lupaus merkitsee syntien anteeksiantamista. Kun Jumala kutsui kantaisä Aabrahamin, hän lupasi hänelle: *“Sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki kansakunnat maan päällä.”* (1 Moos. 22:18) Apostoli Paavali osoittaa, että siemen tarkoittaa Jeesusta. Hän kiinnittää huomiota Raamatun puhe-tapaan, jossa mainitaan vain yhdestä siemenestä ja sanoo: *“Lupaukset lausuttiin Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: “Ja siemenille”, ikäänkuin monesta, vaan ikäänkuin yhdestä: “Ja sinun siemenellesi”, joka on Kristus.”* (Gal. 3:16) Apostoli vertailee ihmistekojen tietä ja uskon tietä toisiinsa. Hän osoittaa tekojen tien mahdottomaksi. Sen jälkeen hän ylistää Vapahtajan tekoa, kun hän on lunastanut meidät sovitustyönsä kautta. Tämä on tapahtunut siksi, *että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa pakanain osaksi ja me niin uskon kautta saisimme luvattun Hengen.* (Gal. 3:14) Siunaus merkitsee tässä syntien anteeksiantamista. Se oli luvattu Aabrahamille, ja nyt se luetaan Kristuksen tähden kaikille uskville. Luther opettaa Galatalaiskirjeen selityksessään tämän kohdan johdosta: *“Muista, — — — että tuo siunaus-sana ei ole turhanaikainen — — — Paavalipa puhuu synnistä ja vanhurskaudesta, kuolemasta ja elämästä Jumalan edessä.”* Näin ollen Jumalan siunaus merkitsee ennen muuta syntien anteeksisaamista ja iankaikkista elämää.

Kristuksen sovitustyössä ovat lain kaikki vaatimukset täytetyt

Vapahtajan tekoja on syytä tarkastella Jumalan lain vaatimuksia vasten. Laki vaatii kahta asiaa. Ensiksi Jumala vaatii kymmenessä käskysanassaan kaikkien käskyjen noudattamista. Se merkitsee täydellistä sopusointua Jumalan lain kanssa ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Toiseksi laki ilmoittaa Jumalan vihaavan syntiä niin paljon, että jokaiselle, joka ei täytä lain vaatimusta kuuliaisuudesta, kuuluu iankaikkinen rangaistus.

Meidän tekemme ovat kelvottomia Jumalan edessä. Meillä ei ole tekojen puolesta sopusointua Jumalan lain kuuliaisuuden vaatimuksen kanssa. Lain mukaan rangaistus kuuluisi meille. Vapahtaja on armotyössään täyttänyt nämä lain molemmat vaatimukset. Kun hän tuli ihmiseksi, hän myös alistui Jumalan lain alaiseksi. Hän oli meidän sijassamme kuuliainen Jumalan käskyille. Tämän nojalla voimme toteuttaa uskonpuhdistajan neuvoa: “Kun laki tulee ja syyttää sinua siitä, ettet ole sitä täyttänyt, käske sitä kääntymään Kristuksen puoleen ja sano: Siinä on mies, joka on sen tehnyt; häneen minä turvaan, sillä hän on sen minun puolestani täyttänyt ja lahjoittanut minulle täyttämyksensä.” (Erl. 15, 61, 63)

Toiseksi Vapahtaja on täyttänyt lain vaatimuksen syntien rangaistuksesta. Raamattu sanoo, että Jumala teki Jeesuksen meidän tähtemme synniksi. Se tapahtui siten, että hänelle luettiin meidän rikkomuksemme. Hän sitten omassa ruumiissaan kantoi ne ristinpuuhun ja antoi henkensä niiden edestä. Tapahtui sijaiskuolema meidän puolestamme. Näin Vapahtaja on tuonut meille vapauden lain tuomioista, toisin sanoen syntien anteeksiantamuksen.

Syntien anteeksiantamuksen myötä Jumala on leppynyt

Raamattu osoittaa, että Jumala on leppynyt ihmisiä kohtaan. Apostoli Paavali sanoo: “Jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa enemmän me pelastumme hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut.” (Room. 5:10) Näin käy ilmi, että Vapahtajan sovitystyön myötä häneen uskovat eivät enää ole Jumalan vihollisia, vaan he pelastuvat Kristuksen armon kautta.

Sovituksen kanssa läheisellä tavalla Raamattu puhuu siitä, että Vapahtajan työ

on saanut aikaan rauhan Jumalan ja ihmisten välille. Raamattu sanoo: *“Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys hänessä asuisi ja että hän, tehden rauhan hänen ristinsä veren kautta, hänen kauttaan sovittaisi itsensä kanssa kaikki, hänen kauttaan kaikki sekä maan päällä että taivaissa.”* (Kol. 1:20)

Raamattu käyttää syntien anteeksiantamisesta myös ilmaisua “puhdistaminen”. Hebrealaiskirjeessä ovat sanat: *“(Kristus) on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa.”* (Hebr. 1:3) Vapahtaja on koko ihmiskunnan sijaisena valmistanut puhdistuksen kaikista synneistä.

Nämä kaikki mainitut asiat, vihollisuuden sovittaminen, rauhan hankkiminen ja puhdistus teroittavat sitä, että Kristuksen työ on avannut tien autuaalliseen tilaan Jumalan kanssa. Uskova nauttii autuutta ja rauhaa Jumalan kanssa.

Syntien anteeksiantamus on lohdutuksen ja voiman lähde

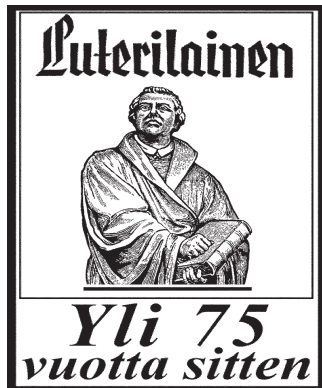
Kaikkien puolesta tapahtunut Vapahtajan hyvä työ otetaan vastaan uskolla. On siis tarpeen, että me turvaamme siihen, että Vapahtajan armoteot koskevat meitäkin jokaista henkilökohtaisesti.

Tässä asiassa on ajateltava sitä, millaisia me olemme Jumalan edessä. Me olemme rikkoneet Jumalan käskyt. Meillä ei ole hänen edessään kelpaavaa vanhurskautta. Luonnostaan ihminen tekisi tämän käsittäessään vääriä johtopäätöksiä. Hän voisi ajatella huolettomasti, että Jumalan käskyjä voisi lieventää. Kun elämässä ei kenties ole näkyvillä pahoja seurauksia käskyjen rikkomisesta, mahtaako niillä sitten olla väliäkään, voisi joku ajatella. Tällainen tie on kuitenkin väärä. Huolettoman on käännyttävä pois pahalta tieltään. Ilman katumusta ja uskoa hän ei voi pelastua, vaan hän omasta syystä kulkee Kristuksen hyvien tekojen ohi. Huolettomuuden ja katumattomuuden sijasta on tunnustettava synnit Jumalan edessä ja turvattava Kristukseen. Silloin tapahtuu onnellinen asia: syntinen saa omalletunnolleen rauhan. Kristuksen sovitustyö riittää hänellekin. Jumalan armo lohduttaa, ja osoittaa, ettei Jumala pidä mielessään suuriakaan menneisyyden syntejä. Tämä lohdutus myös vaikuttaa halua ja voimaa elää jatkossa Jumalan käskyjen tiellä.

Toiselta puolen se, joka sydämessään käsittää syntinsä suureksi Jumalan edessä, voi tulla epätoivoiseksi. Hän voi ajatella, kuinka Jumalan armo voisi koskea häntäkin, joka on hyvin kovasti rikkonut. Vapahtajan sovitustyön luonne, kaikkia ihmisiä koskeva syntien anteeksiantamus, tulee silloin lohdutukseksi. Koska Vapahtaja on kaikkien sijassa tehnyt armotyönsä, ei varmasti ole ketään, jonka synnit olisivat jääneet sovittamatta.

Kristuksen kaikkia koskeva sovitusuhrin sydäntä lohduttava asia. Se antaa varman perustan meidän uskollemme. Pelastava usko onkin sitä, että me turvaamme Vapahtajan täydelliseen tekoon. Sillä tavoin voimme omistaa Jumalan rauhan, elää hänen anteeksiantamuksensa varassa ja tulla varmasti perille autuuteen.

Kristillisen kirkon tunnusmerkeistä.

Luterilainen Tammikuu 1927

Alkusana Lukijalle

Niin kuin oikea vanhurskauttava usko, joka yksin tekee ihmisen Kristuksen ruumiin eli seurakunnan jäseneksi on ihmissilmälle näkymätön, samoin on myös uskovain ihmisten yhteys eli Jumalan valtakunta maan päällä näkymätön: "Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla, eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tahi: 'Katso, tuolla'; sillä katso, Jumalan valtakunta on *sisällisesti teissä*". Lk. 17: 20-21. – Mutta se on kuitenkin maan päällä! Tiedämmepä, minkälaiset ihmiset siihen todella kuuluvat. Luther sanoo tästä: "Sillä (Jumalan kiitos) seitsenvuotinen poika tietää näinä aikoina, mitä seurakunta on, nimittäin uskovaiset, pyhät lampaat, jotka kuulevat paimeensa äänen. Sillä näin lapset rukoilevat: Minä uskon pyhän yhteisen eli kristillisen seurakunnan" (Tunn. Kirjat s. 317). – Vieläpä vain sen mukaan, mikäli jossakin paikallisessa seurakunnassa voi olla ja on tosi uskovaisia, sellainen kokoontuminen kantaa seurakunnan nimeä.

Tämä tosi kristillinen kirkko maan päällä voidaan kuitenkin havaita ole-

massa olevaksi – ei sydämiä tuomitsemalla, sillä niitä emme näe, vaan *niitten ulkonaisten merkkien mukaan*, jotka todistavat kristityitä olevan maan päällä. Nämä merkit tulisi kaikilla kristityillä olla aivan tuttuina ja selvinä, niin että he voisivat niitten mukaan hakea ja löytää uskonveljiä ja –saria sekä hädässä olevia auttaa ja vääriä, langettavaa yhteyttä karttaa. Koska myöskin meidän seurakuntiamme ja lehtiämmekin on arvosteltava ja tutkittava ja käytettävä samojen merkkien mukaan, niin tahdomme heti tässä alkusanassa edes lyhyesti jälleen näitä merkkejä ilmoittaa ja opettaa sitä suuremmalla syyllä, kun juuri tänäkin aikana esitetään ihmisille vääriä seurakunnan merkkejä ja ilmeneviä oikeita merkkejä koetetaan pimeyteen verhota. *)

Mistä siis saatetaan havaita jollakin paikkakunnalla olevan kristityitä? Mitkä merkit sitä todistavat? Tähän kysymykseen saamme Tunnustuskirjoista seuraavan vastauksen: "– seurakunta on pyhain ihmisten yhdyskunta, jossa *evankeliumi oikein opetetaan ja sakra-*

mentit oikein hoidetaan” (s. 33). Edelleen sanotaan näin: “— pääasiallisesti se (seurakunta) on uskon ja Pyhän Hengen osallisuus sydämissä, jolla kuitenkin on *ulkonaiset tunnusmerkinsä, nimittäin puhdas evankeliumin oppi ja sakramenttein Kristuksen evankeliumin mukainen hoidanto*” (s. 152) ja vielä: “— sanomme tämän seurakunnan olevan olemassa, se on, oikein uskovaisia ja vanhurskaita olevan hajalla koko maanpiirin alalla. Ja panemme siihen *tunnusmerkeiksi***): *puhataan evankeliumin opin ja sakramentit*. Ja tämä seurakunta on nimenomaan tuuden patsas (1 Tim. 3: 15)” (s. 155).

Pyhä Raamattu opettaa, että kun sana kylvetään maahan s. o. ihmisten keskuuteen, se orastaa ja kasvaa kylväjän tietämättä, miten se tapahtuu. Mk. 4: 14, 26, 27: Niin siis sanan siemenen kylväminen on merkki “valtakunnan lasten” olemassaolosta (Mt. 13: 38), vieläpä tiedämme, ettei Jumalan kylvetty sana tyhjänä hänen luokseen palaja, vaan se tekee, mitä hänelle otollinen on, Jes. 55: 10, 11. Näin on oikea sanan saarna yksi ulkonainen kristittyjen olemassaolon merkki. Lisäksi Herramme Kristus on asettanut omiensa

käytettäväksi pyhän kasteen ja ehtoolisen ja on ilmoittanut sanan ja sakramenttien kautta syntyvän oman seurakuntansa luvaten olla sen luona ja kanssa joka päivä maailman loppuun asti, Mt. 28: 18-20. ***)

Näin tunnetaan siis ja havaitaan kristittyjen eli Kristuksen kirkon olemassa olevan puhtaan sanan saarnasta ja sakramenttien oikeasta hoidosta. Koska kristityt sanan ja sakramenttien käyttöä ja hoitoa varten ovat kokoon-tuneet paikallisseurakunniksi, tunnetaan oikeaoppiset paikallisseurakunnat juuri näistä samoista ulkonaisista merkeistä:

Näitä merkkejä etsivät ja niitten mukaan ojentuvat kristityt maailmassa. He eivät seuraa sellaisia petollisia merkkejä, kuin esim. jonkun kirkkoon jäsenten lukuisuutta tai sellaisen vanhuutta, ei myöskään vain rekisteröityjä seurakuntia tai hengellisiä johtajia tai vanhastaan tuttuja huoneistoja eikä suinkaan sellaista menoa, jossa oikea ja väärä saarna on yhdessä sallittu, j. n. e. Ei! Nämä eivät ole paikallisseurakunnan ehdottomia oikeita merkkejä. Kristityt seuraavat aina vain Kristusta ja tuntevat hänet täällä maan

päällä hänen käytettäviksemme antamistaan armovälikappaleistaan. Ne, jotka eivät näistä merkeistä seurakuntia tunne tai muilla merkeillä – esim. luku-taidon oppimisen y. m. s. – koettavat pyydystä kristittyjä toimintaan, jossa ei ole käytännössä Kristuksen seurakunnan selvät ja väärentämättömät merkit, ovat joko tietten tai tietämättään Kristuksen kirkon vihollisten puolella toimien pimeyden ruhtinaan asioilla ja epäkristillisin merkein. Sellaisia mitä tarkimmasti kavahtakaamme.

Kun Jumalan armosta olemme saaneet kokoontua Jumalan sanan mukaan Kristuksen seurakunnan ulkonaisestikin havaittavien merkkien mukaan oikeiksi kristillisiksi paikallisseurakunniksi, niin kiittäkäämme Jumalaa tästä ylen kalliista lahjasta ja olkoon toimintamme ja rukouksemme sitä, että keskuudessamme säilyisivät nämä Kristuksen kirkon oikeat merkit. Niitten mukaan tuntekaamme toisiamme sekä auttakaamme muitakin samaan oikeaan armovälikappaleiden käyttöön. Myös tämä lehtemme tahtoo edelleen

näissä merkeissä toimia ja olla apuna opettamassa kristityille kaikkea sitä, mitä Jumalan sana käskää ja sisältää.

Kristuksen seurakunnan merkkien turvissa on hyvä elää, toimia ja kuollakin, sillä niitten merkkien kautta uskossa Kristukseen olemme taivaan tiellä. Kristus tahtoo meitä myös julkisesti tunnustautumaan hänen seurakuntaansa sekä vastustamaan ja kavahtamaan toisia teitä ja niitten merkkejä. Pysykäämme – lapset, nuoret ja vanhat – uskollisina Herrallemme ja Vapah-tajallemme sekä kaikelle hänen sanalleen. Asia on Herran – meiltä vaaditaan ainoastaan uskollisuutta hänen armotaloutensa hoitamisessa. 1 Kor. 4. 2.

Tähän antakoon armonsä seurakunnan Ylipaimen! A. A. W.

) Niinpä lausui rov. J. Engström viime "evankelisten" pappien kokouksessa (9. XII 1926) suoraan julki, ettei muka meidän seurakuntiamme ole olemassakaan, kun niitä ei ole rekisteröity. **) Harvennuksat ovat meidän tekemiämme. *) Vert. Watther, Die wahre sichtb. K:e Gottes auf Erden s. 11-14.*

Älä silmä pieni katso mihin vain

Jokelan murhenäytelmän yhteydessä on uskallettu nostaa esiin television lapsillemme ja nuorillemme tarjoamat väkivaltaa ja kauhua tarjoilevat ohjelmat. Tuutin täydeltä tulee myös seksiä ja muuta sopimatonta. Tätä törkyä löytyy myös tietokonepeleistä ja netistä. En kuitenkaan aio puuttua tähän tarjontaan, vaan haluan nostaa esille erityisesti muutamana viime vuonna suosioon nousseen lastenohjelmatyyppin nimittäin uskonnolliset ohjelmat, jotka ovatkin pahasti harhaanjohtavia. Tässä muutama esimerkki:

Monet ovat varmaan nähneet muutama vuosi sitten ilmestyneen animaatioelokuvan *Egyptin prinssi*. Sen alussa sanotaan, että se kertoo Mooseksen kertomuksen, joka löytyy Raamatusta. Sitä esitettiin elokuvateattereissa, sen saattoi ostaa DVD:nä, ja lopulta se tuli televisiostakin. Sehän ei ole aivan tarkkaan Raamatun mukaan etenevä. Joku voisi pitää hyvänäkin, että Raamatun kertomuksia tehdään lapsille tutuiksi mielenkiintoisella tavalla. Tästä animaatiosta en olisi vielä ryhtynyt artikkeleita kirjoittamaan, mutta se avasi ikään kuin pään tällaisille ohjelmille, jossa henkilöt ja tapahtumat otetaan Raamatusta, mutta sitten soppaan sekoitetaan sekaan myös kaikkea muuta, jota ainakaan lapset eivät osaa erottaa totuudesta.

Ostin itse marketista animaation *Kolme viisasta miestä*. Sen pakkauksessa olevista lyhennelmistä sain sen kuvan, että kyseessä on kertomus Itä-

maan tietäjistä. Nämäkin kolme miestä olivat menossa Herodeksen palatsin kautta kumartamaan Jeesus-lastaa. Kun sitten katsoin DVD:n, sen sisältä löytyikin aivan satu. Tietäjät olivat tässä muuttuneet noidiksi, jotka taistelivat matkallaan Herodeksen velhon voimia vastaan ja pääpaino oli tällä kauhua ja pelkoa herättävällä taistelulla.

Osuin aivan sattumalta seuraamaan marras- joulukuussa televisiossa esitettävää nuorten 24-osaista ohjelmasarjaa *Jeesus ja Josefina*. Se on tanskalaista tuotantoa vuodelta 2003, joka on puhuttu suomeksi niin, että pienetkin voivat sitä seurata. Se on tehty joulukalenteriksi. Siinä 12-vuotias tyttö, Josefina pääsee päivittäin aikakoneen kautta tapaamaan Jeesusta, joka on myös 12-vuotias. Nasaretissa Joosef, Jeesuksen isä, muutattaa Jeesuksella vettä viiniksi aina tarpeen mukaan. Sitten Pohjoisesta tullut tyttö, Josefina, kokeilee samaa ja muutattaa Jeesuksella veden omenamehuksi. Palattuaan kotiin hän huomaa, että kotona jouluoluen paikalle on vaihtunut omenamehunmakuinen Nasaretin mesi. Seuraavassa jaksossa Jeesus saa aikaan sen, että riisipuuro vaihtuukin joulu-pizzaan. Välillä Maria-äiti toruu poikaansa valehtelemisesta. Sitten Josefina ”opettaa” Jeesuksen kävelemään veden päällä. Josefina äiti on naispappi, joka saarnaa kirkossa. Josefina hämmästykseksi hänen kokemuksensa ovatkin muuttuneet Raamatun totuu-

Animaatioelokuvan Mooses prinssinä ja karkotuksen jälkeen nuoren vaimonsa kanssa.

deksi, jota äiti julistaa saarnassaan. Tytön kuvakin on ilmestynyt paksuun perheamattuun. Olen nähnyt ohjelmasta vasta muutaman osan. En tiedä, mihin se lopulta pyrkii tai päättyy, mutta luulen, että tämä kuvaus riittää.

Ohjelma on saanut meillä Suomessa netin keskustelupalstoilla ihastuneen vastaanoton. Ari Rouvinen kirjoittaa siitä TV-maailma-lehdessä seuraavasti: ”Seikkailudraama oli ilmestyessään menestys kotimaassaan ja sai jopa Raamattujen myynnin kasvuun. Papit siteerasivat sarjan tapahtumia saarnoissaan.”

Luulen, että nykymaailmassa on aika vaikea estää, etteivät lapsemme näkisi tällaisia ohjelmia lainkaan. Voimme varjella heidät totuudessa, kun opetamme heille Jumalan Sanaa niin kuin se on Raamatussa kerrottu. Niin he oppivat itsekin erottamaan, mikä on totta ja mikä satua. Vanhempien lasten kanssa voi ja kannattaa keskustella asiasta. Ihan pienille voisi opettaa vanhan tutun lastenlaulun: Älä silmä pieni katso mihin vain. Siinä on muitakin hyviä säkeistöjä.

Eeva Voima

Kastettu

Elina Maria Mäkinen, syntynyt 12.2.2007 on pyhässä kasteessa otettu Vapahtajan armon yhteyteen ja seurakunnan jäseneksi 18.11.2007 Helsingin Tunnustuksellisessa Luterilaisessa Seurakunnassa.

“Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällemme pukeneet.” (Gal. 3:27)

**Luterilainen ja toimintatiedot myös verkkosivuillamme:
www.luterilainen.com**

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo 11 alk. HPE 6.1., 3.2., 2.3. 6.4. ja 4.5. Pastori Markku Särelä pitää jumalanpalveluksen 20.1. **Poikkeus:** ei jumalanpalvelusta 23.3. ja 18.5. *Iltanuorille ja nuorille aikuisille* pe 1.2. ja 4.4. klo 18. *Lasten iltapäivä* la 3.2. ja 6.4. klo 14.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelus* la 12.1.(HPE), 9.2., 15.3. (HPE) ja 19.4. (HPE) klo 10. *Kevätjuhla* su 18.5. alkaen klo 11.

Tampere, Hämeenpuisto 39 A: *Jumalanpalvelus* su 13.1. (MS), 27.1. (HPE) (KN), 10.2. (EB), 24.2. (HPE) (KN), 9.3. (HPE) (KN), 13.4. (HPE) (KN) klo 11.

Siitamaaja: Talvileiri pääsiäisen aikaan to 20.-su 23.3. *Jumalanpalvelus* su 27.4. (MS), 11.5. ja 25.5. (HPE) klo 11.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 13.1. (HPE), 17.2., 20.4. (HPE) ja 1.6. (HPE) klo 11.

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* la 12.1. (HPE), 9.2., 15.3. (HPE) ja 19.4. (HPE) klo 15.30. Esirippikoulu joka kerralla tilaisuuden yhteydessä.

Kokkola: *Jumalanpalvelus* to 17.1. (HPE) klo 18, la 16.2. klo 12, la 12.4. klo 12 ja to 8.5. klo 18 (HPE).

Liperi/Kontiolahti/Liekksa: *Jumalanpalvelus* ke 16.1. (HPE), to 14.2. (HPE) ja to 10.4. (HPE)

Koskenpää pe 25.1. (HPE), pe 22.2. ja pe 18.4. klo 13 Tiensivussa.

Kyyjärvi la 26.1. (HPE) klo 13 Eino Lehtolalla, la 29.3. (HPE) klo 13 Elma Murrolla ja la 26.4. klo 13 Martti Lehtolalla.

Haapamäki pe 28.3. klo 13.

Karstula la 1.3. klo 13 Tatu ja Katri Lahdella

Jyväskylä la 26.1. (HPE) klo 18, la 1.3. klo 18 ja la 26.4. klo 18.

Hankasalmi la 29.3. (HPE) klo 18.

Tyrnävä pe 9.5. klo 15.30 (HPE).

Rovaniemi la 10.5. klo 10 (HPE).

Lahti, Rajakatu 7. *Jumalanpalvelus* su klo 16. HPE 13.1., 10.2., 16.3., 13.4. ja 11.5. *Jumalanpalvelusta* ei ole su 2.3. ja 23.3. Kristinopin peruskohdat ti 15.1., 29.1., 12.2., 26.2., 11.3., 25.3., 8.4., 29.4. ja 13.5. klo 18. *Seurakuntailtapäivä* ke 9.1., 6.2., 5.3., 2.4. ja 7.5. klo 18. *Pyhäkoulu* tiistaisin klo 18. *Lasten iltapäivä* la 23.2. klo 14. *Kevätjuhla* to 22.5. klo 18.

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* su 20.1., 10.2. (HPE), 16.3., 11.5. (HPE) *Raamattutunti* ke 20.2. ja 16.4. klo 18.

Kotka: *Raamattutunti* Lindellillä ke 21.5. klo 18.

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Fax: 03- 734 2484, Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisälllys:

Lupaus Daavidille, Martti Luther.....	2
Herra on lähellä, KN.....	3
Armovalinnasta, MS.....	5
Georg Stoeckhardt, MS.....	8
Ennustus ja täyttymys, G St.....	9
Simeon, Luuk. 2: 25-36.....	16
Vesa, Luterilaisen lastenosasto, TM.....	17
Oikeat ilon aiheet, RE.....	25
Usko syntisi anteeksi annetuksi Jeesuksen nimessä, KN.....	30
Kristillisen kirkon tunnusmerkeistä, 75 vuotta sitten, A, A.W.....	34
Älä silmä pieni katso mihin vain, EV.....	37
Toimintatietoja.....	38
Kansi: "Maria ja Elisabet" Luuk 1: 41-565, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Lahti: 151930-6101857, Helsinki: 127030-18973. **Luterilainen -lehti** : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. **2)** Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilauhintaa 2008: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: lsarela@gmail.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com

Hinta 2,50 euroa

Oriveden Sanomalehti Oy